

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2024. gada 3. aprīlī
(OR. en)

2022/0104 (COD)

PE-CONS 87/23

ENV 1517
IND 700
CODEC 2539
AGRI 835
COMPET 1290
COMER 156
SAN 755
MI 1143
CONSOM 496
ENT 276

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) un Padomes Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2024/...**

(... gada ...),

**ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/75/ES
par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole)
un Padomes Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV C 443, 22.11.2022., 130. lpp.

² OV C 498, 30.12.2022., 154. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2024. gada 12. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) 2019. gada 11. decembra paziņojums “Eiropas zaļais kurss” ir Eiropas stratēģija, kuras mērķis ir līdz 2050. gadam nodrošināt klimatneitrālu, tīru un apritīgu ekonomiku, optimizējot resursu izmantošanu, atkalizmantošanu un pārvaldību, līdz minimumam samazinot piesārņojumu un vienlaikus atzīstot vajadzību pēc pilnīgi transformatīvām rīcībpolitikām un vajadzību aizsargāt iedzīvotāju veselību un labbūtnību no riskiem, kas saistīti ar vidi, un to ietekmes. Tās mērķis ir arī nodrošināt, ka šāda pārkārtošanās ir taisnīga un iekļaujoša un nevienu neatstāj novārtā. Turklāt Savienība ir apņēmusies īstenot Parīzes nolīgumu⁴, Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un tās ilgtspējīgas attīstības mērķus, kā arī aktīvi iesaistīties Pasaules Veselības organizācijas darbībā. 2020. gada oktobra Ilgtspēju sekmējošā Savienības ķimikāliju stratēģija un 2021. gada maijā pieņemtais Nulles piesārņojuma rīcības plāns ir paredzēti, lai tieši risinātu Eiropas zaļajā kursā norādītos piesārņojuma aspektus. Vienlaikus jaunajā Eiropas industriālajā stratēģijā ir papildus uzsvērtā transformatīvu tehnoloģiju potenciālā nozīme. Citas īpaši svarīgas rīcībpolitikas, kas ir saistītas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES⁵ pārskatīšanu, ir Eiropas Klimata akts⁶, pakete “Gatavi mērķrādītājam 55 %”, Metāna stratēģija un Glāzgovas metāna emisiju mazināšanas solījums, Klimatadaptācijas stratēģija, Biodaudzveidības stratēģija, stratēģija “No lauka līdz galdam”, Augsnes stratēģija un Ilgtspējīgu produktu iniciatīva. Turklāt, reaģējot uz 2022. gada Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, ES ir pieņēmusi plānu REPowerEU, kurā ierosināta vienota Eiropas rīcība ar mērķi atbalstīt enerģijas piegāžu dažādošanu, paātrināt pāreju uz atjaunīgo enerģiju un uzlabot energoefektivitāti.

⁴ OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 (“Eiropas Klimata akts”) (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

- (2) Komisija Eiropas zaļajā kursā paziņoja Savienības pasākumu pārskatīšanu, lai risinātu lielu rūpniecisko iekārtu radīta piesārņojuma problēmu, arī tiesību aktu nozaru tvēruma izskatīšana un jautājums, kā to pilnībā saskaņot ar klimata, enerģētikas un aprites ekonomikas rīcībpolitikām. Turklāt arī Nulles piesārņojuma rīcības plānā, Aprites ekonomikas rīcības plānā un stratēģijā “No lauka līdz galdam” aicināts uzlabot resursefektivitāti un atkalizmantošanu un vienlaikus samazināt piesārņotāju emisijas to rašanās avotā, iekļaujot avotus, kas pašlaik neietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā. Tādējādi, lai risinātu dažu agroindustriālo darbību piesārņojuma problēmu, vienlaikus veicinot ilgtspējīgu lauksaimniecības praksi, kura sniedz daudz līdz ieguvumu Eiropas zaļā kursa vides un klimata mērķu sasniegšanā, šīs darbības ir jāiekļauj minētās direktīvas darbības jomā.

(3) Savienības ieguves rūpniecībai ir būtiska nozīme, lai tiktu sasniegti mērķi, kas izvirzīti Eiropas zaļajā kursā un Savienības industriālajā stratēģijā, tostarp visos minētās stratēģijas atjauninājumos. Metāliem ir stratēģiska nozīme tajā, lai varētu īstenot digitālo un zaļo pārkārtošanos, pārveidot enerģētiku, materiālu sagādi un aprites ekonomiku un Savienības ekonomiku padarīt noturīgāku un autonomāku. Lai minētos mērķus sasniegtu, jāturpina attīstīt ilgtspējīga iekšzemes kapacitāte un piegāde, jo īpaši ņemot vērā augošo globālo pieprasījumu, piegādes ķēžu neaizsargātību un ģeopolitisko spriedzi. Šajā nolūkā ir vajadzīgi iedarbīgi, individuāli pielāgoti un saskaņoti pasākumi, kuri nodrošinātu, ka tiek noteikti un ieviesti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, proti, tas nozīmētu, ka tiek izmantoti procesi, kuri ir ne tikai visefektīvākie, bet kuri arī pēc iespējas mazāk ietekmē cilvēka veselību un vidi. Minēto darbību ilgtspējīgu izaugsmi Savienībā sekmēs Direktīvā 2010/75/ES paredzētie pārvaldības mehānismi, kuri industrijas ekspertus cieši iesaista saskaņotu un individuāli pielāgotu vides prasību izstrādē. Kopīgi saskaņotu standartu izstrāde un pieejamība palīdzēs Savienībā panākt vienlīdzīgus konkurences apstākļus, vienlaikus nodrošinot augstu cilvēka veselības un vides aizsardzības līmeni. Tāpēc minētās darbības ir lietderīgi iekļaut Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/...⁷⁺. Rūpniecisko emisiju direktīva sniegs atbalstu Savienības rūpniecības projektu izstrādē un veicinās ieguves darbību ilgtspējīgu un saskaņotu izaugsmi Savienībā saskaņā ar Kritiski svarīgo izejvielu akta 2030. gada etaloniem. Rūpniecisko emisiju direktīva palīdzēs sasniegt Kritiski svarīgo izejvielu akta racionalizētā atļauju piešķiršanas procesa mērķrādītājus, sniedzot dalībvalstīm atbalstu darbības atļauju nosacījumu paredzēšanā un ātrā atļauju izsniegšanā.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/... (.... gada...), ar ko izveido satvaru, kā nodrošināt drošu un ilgtspējīgu apgādi ar kritiski svarīgām izejvielām, un groza Regulu (ES) Nr. 168/2013, (ES) 2018/858, (ES) 2018/1724 un (ES) 2019/1020 (OV L..., ELI...).

⁺ OV: Lūdzu ievietot sērijas numuru regulai, kas iekļauta PE-CONS 78/23 (2023/0079(COD)) dokumentā un zemsvītras atsaucē ievietot minētās regulas detalizētu informāciju un publikācijas atsauci.

- (4) Šajā grozījumu aktā būtu jāprecizē, ka, nosakot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus (LPTP) un piešķirot vai pārskatot atļaujas, būtu jāņem vērā ar ožu uztverams piesārņojums.
- (5) Piešķirot un pārskatot atļaujas, būtu skaidri jāņem vērā rūpnieciskās noplūdes ietekmes uz ūdensobjektu stāvokli iespējamā pasliktināšanās ūdens plūsmas dinamikas izmaiņu dēļ.
- (6) Lopkopība rada ievērojamas piesārņotāju emisijas gaisā un ūdenī. Lai samazinātu šādas emisijas, tai skaitā amonjaka, metāna, nitrātu un siltumnīcefekta gāzu emisijas, un tādējādi uzlabotu gaisa, ūdens un augsnes kvalitāti, ir jāsamazina robežvērtība, kuras pārsniegums nozīmē cūku un mājputnu audzēšanas iekārtu iekļaušanu Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā. Tāpēc Komisijai būtu jānovērtē un jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, vai ir vajadzīga Savienības rīcība nolūkā visaptveroši risināt jautājumu par lopkopības, jo īpaši liellopu audzēšanas, radītajām emisijām, ņemot vērā pieejamo instrumentu klāstu un nozares specifiku. Vienlaikus Komisijai, pamatojoties uz pierādījumiem, būtu arī jā sagatavo novērtējums un jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, vai ir vajadzīga Savienības rīcība, kuras mērķis ir sasniegt globālās vides aizsardzības mērķi attiecībā uz produktiem, kas laisti iekšējā tirgū, un kuru īsteno, novēršot un kontrolējot lopkopības radītās emisijas tādā veidā, kas atbilst Savienības starptautiskajām saistībām.

- (7) Attiecīgajās LPTP prasībās ņem vērā šo iekārtu veidu, lielumu, dzīvnieku blīvumu un sarežģītību, arī audzēšanas sistēmu īpatnības, un to iespējamo daudzveidīgo ietekmi uz vidi. LPTP proporcionalitātes prasību mērķis ir mudināt lauksaimniekus īstenot pārkārtojumus, kas vajadzīgi, lai lauksaimniecības prakse kļūtu arvien videi draudzīgāka.
- (8) No Direktīvas 2010/75/ES darbības jomas būtu jāizslēdz cūku audzēšana iekārtās, kuras darbojas organiskā ražošanas režīmā vai ar zemu dzīvnieku blīvumu, jo šādas iekārtas veicina ainavu saglabāšanu, meža ugunsgrēku novēršanu un bioloģiskās daudzveidības un dzīvotņu aizsardzību. Atbrīvojums būtu jāattiecina uz iekārtām, kurās veic ganībās bāzētu cūku audzēšanu ar zemu dzīvnieku blīvumu un kurās dzīvniekus lielu daļu laika gadā, jo īpaši dienas laikā, tur āra apstākļos, ja laika un drošības apstākļi nodrošina dzīvnieku labturību, vai sezonāli tur āra apstākļos. Platība, ko izmanto dzīvnieku blīvuma aprēķināšanai, būtu jāizmanto iekārtā esošo dzīvnieku ganīšanai vai lopbarības audzēšanai, vai lai iegūtu barību, kas paredzēta iekārtā audzēto dzīvnieku barošanai.

- (9) Savienībai ir pienākums arī turpmāk uzņemties vadošo lomu globālajā klimatrīcībā, tostarp vēlākais līdz 2050. gadam sasniedzot klimatneitrālas Savienības mērķi saskaņā ar Parīzes nolīgumu. Globāla pievēršanās jautājumam par lopkopības radītajām metāna emisijām sekmētu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, kas ir steidzami nepieciešama, ja pasaule vēlas globālo vidējās temperatūras pieaugumu ierobežot krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un tiekties temperatūras pieaugumu ierobežot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni.
- (10) Stratēģijā “No lauka līdz galdam” (F2F) ir pausta apņemšanās standartizācijas struktūrās veicināt globālu pāreju uz ilgtspējīgām pārtikas sistēmām un vadīt darbu pie starptautiskiem ilgtspējas standartiem. Savienība turpinās censties attiecīgajās starptautiskajās struktūrās veicināt starptautisku standartu izstrādi un mudināt ražot lauksaimniecības pārtikas produktus, kas atbilst augstiem drošuma un ilgtspējas standartiem. Turklāt, kā norādīts Komisijas ziņojumā “ES veselības un vides standartu piemērošana importētiem lauksaimniecības un lauksaimniecības pārtikas produktiem”, vērienīgi veselības, vides un citi ilgtspējas standarti un mērķi palīdz sasniegt leģitīmus mērķus globālo problēmu risināšanā, tostarp saskaņā ar pieeju “Viena veselība”. Savienība turpinās centienus daudzpusējā līmenī, lai panāktu globālu vienprātību par rīcības nepieciešamību un starptautiski atzītiem standartiem.

- (11) Savienībai būtu arī jāuzņemas vadošā loma starptautiskajā sadarbībā ar mērķi izveidot atvērtu un taisnīgu daudzpusēju sistēmu, kurā ilgtspējīga tirdzniecība darbojas kā galvenais zaļās pārkārtošanās veicinātājs. Saskaņā ar Savienības tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības politikas pārskatīšanu un Komisijas paziņojumu “Tirdzniecības partnerību spēks: kopā zaļai un taisnīgai ekonomikas izaugsmei” ir svarīgi sadarboties ar partneriem saskaņotā procesā, lai veicinātu starptautisko vides pārvaldību un atbilstību starptautiskajiem vides standartiem.
- (12) Lai novērstu saimniecību mākslīgu sadalīšanu, kuras rezultātā liellopu vienībās (LLV) mērītā saimniecības jauda varētu samazināties līdz robežvērtībai, kas ir zemāka par to, kura noteikta Ia pielikumā šīs direktīvas piemērošanai, dalībvalstīm būtu jāpieņem pasākumi, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja divas vai vairākas iekārtas atrodas tuvu viena otrai un ja tām ir viens un tas pats operators, vai ja iekārtas ir tādu operatoru kontrolē, kuri ir iesaistīti ekonomiskās vai juridiskās attiecībās, tad kompetentā iestāde, lai aprēķinātu jaudu lauksaimniecības dzīvniekiem, minētās iekārtas var uzskatīt par vienu vienību. Jauktās lauksaimniecības sliexsni nevajadzētu izmantot, lai apietu robežvērtību, kas attiecas uz katru atsevišķo lauksaimniecības dzīvnieku.

- (13) Paredzams, ka līdz 2030. gadam un pēc tam Savienībā ievērojami pieaugs elektrotransportlīdzekļu akumulatoru bateriju liela mēroga ražošanas iekārtu skaits, un tas nozīmē, ka palielināsies Savienības daļa akumulatoru bateriju ražošanā pasaulē. Direktīva 2010/75/ES jau reglamentē vairākas bateriju vērtības ķēdes darbības, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542⁸ reglamentē baterijas kā produktus. Tomēr Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā tik un tā ir jāiekļauj lielas iekārtas, kurās ražo baterijas, lai nodrošinātu, ka uz tām attiecas Direktīvā 2010/75/ES noteiktās prasības. Lielu iekārtu, kurās ražo baterijas, iekļaušana Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā pretstatā iekārtām, kurās baterijas tiek tikai montētas, holistiski uzlabos bateriju ilgtspēju un līdz minimumam samazinās to ietekme uz vidi visā to aprites ciklā. Tas veicinās ilgtspējīgāku bateriju ražošanas izaugsmi.
- (14) Lai vēl vairāk stiprinātu sabiedrības piekļuvi vides informācijai, ir jāprecizē, ka iekārtu atļaujas, kuras izdotas saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES, ir jādara pieejamas sabiedrībai internetā bez maksas un ne tikai reģistrētiem lietotājiem un vienlaikus jānodrošina konfidenciālas komercdarbības informācijas aizsardzība.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 (2023. gada 12. jūlijs) par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK un Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 2006/66/EK (OV L 191, 28.7.2023., 1. lpp.).

- (15) Dalībvalstīm būtu jāizstrādā elektroniskas atļauju piešķiršanas sistēmas, kas samazina administratīvo slogu operatoriem un kompetentajām iestādēm, uzlabo sabiedrības piekļuvi informācijai un atvieglo sabiedrības līdzdalību atļauju piešķiršanas procedūrās. Komisijai būtu jāatbalsta dalībvalstis elektroniskās atļauju izsniegšanas sistēmas izstrādē un šajā nolūkā jāorganizē dalībvalstu informācijas apmaiņa un jāsniedz norādījumi par paraugpraksi.
- (16) Piesārņojuma ietekme, arī gadījumos, kad to izraisa starpgadījumi vai negadījumi, var sniegties ārpus dalībvalsts teritorijas. Šādos gadījumos, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/18/ES⁹, lai ierobežotu starpgadījumu vai negadījumu sekas uz cilvēka veselību un vidi un novērstu turpmākus iespējamus starpgadījumus vai negadījumus, ir vajadzīga tūlītēja informācijas apmaiņa un cieša koordinācija starp to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras šādi notikumi ietekmējuši vai varētu ietekmēt. Tāpēc, ja notiek starpgadījums vai negadījums, kas būtiski ietekmē vidi vai cilvēka veselību citā dalībvalstī, tad, lai ierobežotu ietekmi uz vidi un cilvēka veselību un novērstu turpmākus iespējamus starpgadījumus vai negadījumus, starp skartajām dalībvalstīm būtu jāveicina informācijas apmaiņa un pārrobežu un starpnozaru sadarbība.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs) par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, ar kuru groza un vēlāk atceļ Padomes Direktīvu 96/82/EK (OV L 197, 24.7.2012., 1. lpp.).

- (17) Turklāt dalībvalstīm būtu jāpieņem atbilstības nodrošināšanas pasākumi, ar kuriem veicina, uzrauga un panāk to, ka tiek nodrošināta atbilstība pienākumiem, kas fiziskām vai juridiskām personām uzlikti saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES. Saskaņā ar atbilstības nodrošināšanas pasākumiem dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu un izpildi, ir pietiekams skaits kvalificētu darbinieku un pietiekami finanšu, tehniskie un tehnoloģiskie resursi, lai tās varētu rezultatīvi pildīt savas funkcijas, kuras saistītas ar šīs direktīvas īstenošanu.
- (18) Turklāt, ja ilgstoša atļaujas nosacījumu pārkāpšana un inspekcijas ziņojumā ietvertu konstatējumu neīstenošana apdraud cilvēka veselību vai rada risku ar būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, atbilstības nodrošināšanas pasākumu ietvaros kompetentajām iestādēm vajadzētu būt spējīgām apturēt iekārtas ekspluatāciju, lai novērstu minēto apdraudējumu.
- (19) Ja piesārņojums ietekmē dzeramā ūdens resursus, tostarp pārrobežu resursus, vai — netiešas novadīšanas gadījumā — notekūdeņu infrastruktūru, kompetentā iestāde informē attiecīgos dzeramā ūdens un notekūdeņu operatorus par pasākumiem, kas veikti, lai novērstu vai mazinātu kaitējumu, ko šis piesārņojums rada cilvēka veselībai vai videi.

- (20) Direktīvas 2010/75/ES izvērtējumā tika secināts, ka ir jāstiprina saiknes starp minēto direktīvu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006¹⁰, lai labāk risinātu riskus, ko rada ķīmikāliju izmantošana iekārtās, kuras ietilpst Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā. Lai veidotu sinerģiju starp Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (*ECHA*) veikumu ķīmikāliju jomā un LPTP atsauces dokumentu sagatavošanu saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES, šādā LPTP atsauces dokumentu sagatavošanā *ECHA* būtu jāparedz oficiāla loma.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

- (21) Komisijai būtu jāmudina ieinteresētās puses un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, tostarp NVO, kas iesaistītas cilvēka veselības vai vides aizsardzības veicināšanā, piedalīties informācijas apmaiņas forumā. Komisijai būtu jānodrošina Eiropas Vides aģentūras līdzdalība informācijas apmaiņā gadījumos, kad Aģentūras darbinieku speciālās zināšanas sniegtu pienesumu informācijas apmaiņā. Ņemot vērā apmaiņas foruma un tehniskās darba grupas darbības jomas paplašināšanu un pieaugošo darba slodzi, Komisijai būtu jāpiešķir pietiekami resursi un jāpieņem nepieciešamās izmaiņas, tostarp grozot Komisijas Īstenošanas lēmumu 2012/119/ES¹¹, lai nodrošinātu foruma un tehniskās darba grupas darbību.

¹¹ Komisijas Īstenošanas lēmums 2012/119/ES (2012. gada 10. februāris), ar ko nosaka pamatnostādņu noteikumus attiecībā uz datu vākšanu un LPTP atsaucis dokumentu sagatavošanu un to kvalitātes nodrošināšanu, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (OV L 63, 2.3.2012., 1. lpp.).

- (22) Lai atvieglotu tādas informācijas apmaiņu, kas palīdz noteikt ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistītos emisiju līmeņus un vides snieguma līmeņus, vienlaikus saglabājot konfidenciālas komercdarbības informācijas integritāti, būtu jāprecizē procedūras, kā rīkoties ar informāciju, ko uzskata par konfidenciālu komercdarbības informāciju vai sensitīvu komercinformāciju, tostarp nosacījumus saistībā ar konkrētu kategoriju ieinteresēto pušu anonimizāciju, un informāciju, ko vāc no industrijas informācijas apmaiņas kontekstā, kuru Komisija organizē LPTP atsaucēs dokumentu izstrādes, izskatīšanas vai atjaunināšanas vajadzībām. Būtu jānodrošina, ka personas, kas piedalās informācijas apmaiņā, informācijā, kas uzskatāma par konfidenciālu komercdarbības informāciju vai sensitīvu komercinformāciju, nedalās ne ar vienu uzņēmumu vai arodasociāciju pārstāvi, kam ir ekonomiskas intereses attiecīgajā rūpnieciskajā darbībā un saistītajos tirgos. Šāda informācijas apmaiņa neskar Savienības konkurences tiesības, jo īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 101. pantu.
- (23) Šī direktīva nerada nekādus pienākumus izpaust sabiedrībai konfidenciālu komercdarbības informāciju papildus pienākumiem, kas jau noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/4/EK¹² un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/943¹³.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/943 (2016. gada 8. jūnijs) par zinātības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (OV L 157, 15.6.2016., 1. lpp.).

- (24) Lai aizsargātu cilvēka veselību un vidi kopumā, visos Direktīvas 2010/75/ES īstenošanas posmos ir nepieciešama sinerģija un koordinācija ar citiem attiecīgajiem Savienības vides tiesību aktiem. Tādēļ pirms atļaujas piešķiršanas saskaņā ar minēto direktīvu būtu pienācīgi jāapspriežas ar visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kuru atbildība ir nodrošināt atbilstību attiecīgajiem Savienības vides tiesību aktiem.
- (25) Lai pastāvīgi uzlabotu iekārtu vides sniegumu un drošumu, arī novērstu atkritumu rašanos, optimizētu resursu izmantošanu un ūdens atkalizmantošanu un novērstu vai samazinātu ar bīstamu vielu izmantošanu saistītos riskus, iekārtu operatoriem būtu jāizveido un jāievieš vides pārvaldības sistēma saskaņā ar šo direktīvu un attiecīgajiem LPTP secinājumiem, un tās attiecīgās daļas būtu jādara pieejamas sabiedrībai. Pirms attiecīgās vides pārvaldības sistēmas daļas tiek darītas pieejamas sabiedrībai, operatoriem vajadzētu būt iespējai rediģēt vai izslēgt konfidenciālu komercdarbības informāciju. Šāda iespēja būtu jāpiemēro ierobežojoši, konkrētajā gadījumā ņemot vērā sabiedrības intereses, kurām šāda informācijas izpaušana kalpo. Vides pārvaldības sistēmai būtu jāaptver arī ar bīstamo vielu izmantošanu saistīto risku pārvaldība un analīze par bīstamo vielu iespējamo aizstāšanu ar drošākām alternatīvām.

- (26) Lai nodrošinātu vides pārvaldības sistēmas atbilstību Direktīvas 2010/75/ES prasībām, operatoram vides pārvaldības sistēma būtu jāpārskata un tās revīzija būtu jāveic ārējam revidentam, ar kuru operators noslēdz līgumu. Revidentam vajadzētu būt vai nu atbilstības novērtēšanas struktūrai, kas akreditēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008¹⁴, kā noteikts ISO 17021, vai jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas ir saņēmusi licenci kā vides verificētājs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1221/2009¹⁵ 2. panta 20) punktu.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka prasības akreditācijai un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

(27) Lai sekmētu dekarbonizāciju, resursefektivitāti un aprites ekonomiku, LPTP secinājumos attiecībā uz atsevišķiem procesiem, kam ir līdzīgas iezīmes, kā piemēram, energonesēji, izejvielas, ražošanas vienības un gatavie izstrādājumi un augsta viendabīguma pakāpe visā Savienībā, būtu jāiekļauj saistoši vides snieguma līmeņi, kas saistīti ar LPTP, un indikatīvas vides snieguma vērtības, kas saistītas ar jauniem tehniskiem paņēmieniem, ja dati, ko dara pieejamus informācijas apmaiņā, kura pamato LPTP noteikšanu, ir pietiekami noturīgi. LPTP secinājumos būtu jāiekļauj arī indikatīvi etaloni citiem gadījumiem, kas operatoriem jāiekļauj savās vides pārvaldības sistēmās, ja vides sniegums ir lielā mērā atkarīgs no konkrētiem procesu apstākļiem. Ar LPTP saistītie vides snieguma līmeņi un etaloni varētu ietvert patēriņa līmeņus, resursefektivitātes līmeņus un atkalizmantošanas līmeņus, kas attiecas uz materiāliem, ūdeni un energoresursiem, kā arī atkritumu un citus līmeņus, kas sasniegti konkrētos references apstākļos. Vides snieguma līmeņi un etaloni būtu jānosaka, ņemot vērā resursus, kas vajadzīgi iekārtu pārveidei, kuras mērķis ir samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, kā arī pieprasījuma izraisītas resursu vajadzību izmaiņas konkrētiem produktiem, piemēram, ūdens patēriņa izmaiņas. Kompetentajai iestādei atļaujā būtu jānosaka saistoši vides snieguma diapazoni, kā noteikts LPTP secinājumos, kā arī saistošas vides snieguma robežvērtības, kuras attiecas uz ūdeni, un indikatīvi vides snieguma līmeņi, kuri attiecas uz atkritumiem un resursiem, kas nav ūdens, un kuri vides ziņā nav mazāk stingri par saistošajiem diapazoniem, ja vien tiek nodrošināta obligātā diapazona zemākā vērtība. Operatoram etaloni būtu jāiekļauj vides pārvaldības sistēmā.

- (28) Ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem kompetentā iestāde atļaujā, kas piešķirta saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES, nosakot emisiju robežvērtības, kas piemērojamas piesārņotāju emisijai ūdenī, var ņemt vērā lejupējos attīrīšanas procesus notekūdeņu attīrīšanas stacijā. Emisiju robežvērtības būtu jāprecizē tādā veidā, kas nodrošina, ka šāda emisija saņemošajos ūdeņos nerada lielāku piesārņotāju slodzi vai nekavē spēju vai potenciālu atgūt resursus no notekūdeņu attīrīšanas plūsmas salīdzinājumā ar situāciju, ja iekārta izmantotu LPTP un nodrošinātu atbilstību ar LPTP saistītajiem emisiju līmeņiem, kas piemērojami tiešai emisijai.

(29) Lai nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni attiecībā uz cilvēka veselību un vidi kopumā, cita starpā atļaujās emisiju robežvērtības ir jānosaka tādā līmenī, kas nodrošina atbilstību piemērojamajiem ar LPTP saistītajiem emisiju līmeņiem, kuri noteikti LPTP secinājumos. Ar LPTP saistītos emisiju līmeņus parasti izsaka diapazonos, nevis kā atsevišķas vērtības, lai atspoguļotu konkrēta tipa iekārtu atšķirības, kas ir par iemeslu variācijām to vides sniegumā, kurš panākts, piemērojot LPTP. Piemēram, viens konkrēts LPTP nenodrošinās, ka dažādas iekārtas panāk vienādu sniegumu, jo daži LPTP varētu nebūt piemēroti izmantošanai konkrētās iekārtās vai arī LPTP kombinācija attiecībā uz dažiem piesārņotājiem vai vidēm varētu būt iedarbīgāka nekā attiecībā uz citiem piesārņotājiem vai vidēm. Panākt augstu aizsardzības līmeni attiecībā uz cilvēka veselību un vidi kopumā kavē tas, ka pastāv prakse noteikt emisiju robežvērtības, kas tuvojas ar LPTP saistīto emisiju līmeņu diapazona vismazāk stingrajai robežai, neņemot vērā konkrētās iekārtas potenciālu ar LPTP panākt zemākus emisiju līmeņus. Šāda prakse vadošos spēlētājus attur no iedarbīgāku tehnisko paņēmieni ieviešanas un kavē tādu vienlīdzīgu konkurences apstākļu panākšanu, kas nodrošina augsta cilvēka veselības un vides aizsardzības līmeņa sasniegšanu. Lai samazinātu emisijas, kompetentajai iestādei attiecībā uz konkrēto iekārtu būtu jānosaka emisiju robežvērtības visstingrākajā sasniedzamajā līmenī, ņemot vērā visu ar LPTP saistīto emisiju līmeņu diapazonu, kā arī starpvides ietekmi. Emisiju robežvērtībām būtu jābalstās uz operatora veiktu novērtējumu, kurā analizēta iespēja sasniegt ar LPTP saistīto emisiju līmeņu diapazona stingrāko augšējo robežu, un ar tām būtu jācenšas konkrētās iekārtās panākt labāko iespējamo vides sniegumu, ja vien operators nepierāda, ka LPTP secinājumos aprakstīto LPTP piemērošana attiecīgajā iekārtā ļauj sasniegt tikai mazāk stingras emisiju robežvērtības. Lai veicinātu emisiju robežvērtību noteikšanu atļaujās un vispārīgo saistošo noteikumu pieņemšanu, LPTP secinājumos būtu jāietver informācija par apstākļiem, kādos ļauj sasniegt zemākus emisiju līmeņus ar LPTP saistīto emisiju līmeņu diapazonā, kas noteikts tām iekārtu kategorijām, kurām ir līdzīgi raksturlielumi. Kad emisiju robežvērtības tiek noteiktas ar LPTP saistīto emisiju līmeņa diapazonā, atkāpju procedūrai nevajadzētu būt piemērojamai.

- (30) LPTP secinājumos būtu jāapzina jauni tehniskie paņēmieni un labākie pieejamie tehniskie paņēmieni, ko industriālie operatori var izmantot iekārtu pārveidošanai, lai tās atbilstu Savienības mērķim panākt ilgtspējīgu, tīru, apritīgu un klimatneitrālu ekonomiku. Kompetentajām iestādēm būtu jādod industriālajiem operatoriem pietiekami daudz laika pamatīgas industriālās pārveides īstenošanai atbilstīgi LPTP vai jauniem tehniskajiem paņēmieniem, kas ietver būtiskas izmaiņas esošas iekārtas konstrukcijā vai tehnoloģijā vai tās nomaiņu un prasa ievērojamas investīcijas, kā aprakstīts LPTP secinājumos un noteikts pārveides plānā.

(31) Pēdējos gados Savienību un tās dalībvalstis ir skārušas ārkārtējas krīzes situācijas, piemēram, Covid-19 pandēmija un Krievijas agresijas karš pret Ukrainu. Minētās krīzes ir pēkšņi un tieši ietekmējušas enerģijas un sabiedrībai kritiski svarīgu resursu, materiālu vai ierīču piegādi un izraisījušas būtisku deficītu un traucējumus, uz ko ir strauji jāreaģē. Krīžu gadījumā, uz ko ir strauji jāreaģē, lai turpinātu enerģijas vai citu kritiski svarīgu ierīču ražošanu vai lai ļautu turpināt darboties kritiski svarīgām iekārtām, varētu nākties noteikt tādas emisiju robežvērtības un vides snieguma robežvērtības, kas ir mazāk stingras par LPTP secinājumos noteiktajām. Ir jārod līdzsvars starp nepieciešamību noteikt mazāk stingras emisiju robežvērtības vai vides snieguma robežvērtības un nepieciešamību aizsargāt vidi un cilvēka veselību, kā arī nepieciešamību nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus un iekšējā tirgus vienotību. Tāpēc mazāk stingras robežvērtības drīkst noteikt tikai tad, ja nav citu iespēju, proti, ja ir izsmeltas visas iespējas izmantot pasākumus, kas rada mazāku piesārņojumu. Kompetentajai iestādei būtu jānodrošina, ka iekārtas radītās emisijas neizraisa būtisku piesārņojumu. Lai pārraudzītu ietekmi uz vidi un sabiedrības veselību, būtu jāveic emisiju monitorings. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus un iekšējā tirgus darbību, Komisijai būtu jāspēj sniegt stingri norādījumi par ārkārtas krīzes situācijām un to apstākļiem, kas varētu tikt ņemti vērā. Komisijai būtu jāpārbauda, vai šādas dalībvalstu piešķirtās atkāpes ir pamatotas, un jāizsaka iebildumus, ja Komisija secina, ka atkāpe nav pamatota, un tādā gadījumā dalībvalstij attiecīgā atkāpe būtu nekavējoties jāpārskata.

- (32) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai dažus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK¹⁶ I pielikumā uzskaitītos sadedzināšanas blokus vai citus blokus, kas emitē oglekļa dioksīdu, atļaujas nosacījumos atbrīvot no energoefektivitātes prasībām.
- (33) Lai novērstu vai līdz minimumam samazinātu piesārņotāju emisiju no iekārtām, uz kurām attiecas Direktīva 2010/75/ES, un lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā Savienībā, būtu labāk jāizstrādā nosacījumi, saskaņā ar kuriem var piešķirt atkāpes no emisiju robežvērtībām, proti, būtu jānosaka vispārīgi principi, tostarp prasība veikt to regulāru atkārtotu novērtēšanu, lai tādējādi nodrošinātu šādu atkāpju saskaņotāku īstenošanu visā Savienībā. Turklāt, ja atkāpes no emisiju robežvērtībām varētu apdraudēt atbilstību vides kvalitātes standartiem, tās nebūtu jāpiešķir.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

- (34) Direktīvas 2010/75/ES izvērtējumā tika secināts, ka ir zināmas atšķirības tajā, kā tiek veikta atbilstības novērtēšana iekārtām, uz kurām attiecas minētās direktīvas II nodaļa. Lai panāktu augstu aizsardzības līmeni attiecībā uz vidi kopumā, nodrošinātu Savienības tiesību aktu konsekventu īstenošanu un vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā Savienībā, vienlaikus līdz minimumam samazinot uzņēmumiem un publiskajām iestādēm uzlikto administratīvo slogu, Komisijai būtu jānosaka kopīgi noteikumi par to, kā novērtēt atbilstību emisiju robežvērtībām un validēt ūdenī un gaisā izmērītos emisiju līmeņus, balstoties uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem. Minētajiem atbilstības novērtēšanas noteikumiem būtu jāprevalē pār noteikumiem, kas izklāstīti III un IV nodaļā par to, kā novērtējama atbilstība emisiju robežvērtībām, kuras noteiktas Direktīvas 2010/75/ES V un VI pielikumā.

- (35) Vides kvalitātes standarti būtu jāsaprot kā tādi, kas attiecas uz visām prasībām, kas noteiktas Savienības tiesību aktos, piemēram, Savienības tiesību aktos par gaisu un ūdeni, un kas noteiktā laikā konkrētai videi vai tās daļai ir jāizpilda. Tāpēc ir lietderīgi precizēt, ka, piešķirot atļauju iekārtai, kompetentajām iestādēm būtu ne tikai jāparedz nosacījumi, kuri nodrošinātu iekārtas darbību atbilstību LPTP secinājumiem, bet arī vajadzības gadījumā — lai samazinātu iekārtas konkrēto devumu attiecīgajā teritorijā sastopamā piesārņojuma radīšanā un ņemtu vērā attiecīgo piesārņotāju koncentrāciju saņēmējvidē — atļaujā būtu jāiekļauj konkrēti papildu nosacījumi, kas ir stingrāki par attiecīgajos LPTP secinājumos noteiktajiem, lai tādējādi nodrošinātu iekārtas atbilstību vides kvalitātes standartiem. Šādi nosacījumi varētu ietvert stingrāku emisiju robežvērtību un piesārņotāju emisiju slodzes robežvērtību noteikšanu vai iekārtas darbības vai jaudas ierobežošanu.

- (36) Kompetentajai iestādei atļaujas nosacījumi būtu regulāri jāpārskata un vajadzības gadījumā jāatjaunina, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajiem tiesību aktiem. Šādai pārskatīšanai vai atjaunināšanai būtu jānotiek arī tad, ja tas ir nepieciešams, lai panāktu, ka iekārta atbilst vides kvalitātes standartam, arī jauna vai pārskatīta vides kvalitātes standarta gadījumā, vai ja atļauja ir jāpārskata saņēmējvides stāvokļa dēļ, lai panāktu atbilstību Savienības tiesību aktos noteiktajiem plāniem un programmām, piemēram, upju baseinu apsaimniekošanas plāniem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK¹⁷.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

(37) Orhūsas Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem puses septītajā sanāksmē apstiprināja konvencijas Atbilstības komitejas konstatējumus lietā ACCC/C/2014/121, saskaņā ar kuriem, ieviesdama tiesisko regulējumu, kas neparedz nekādu sabiedrības līdzdalības iespēju saistībā ar pārskatīšanu un atjaunināšanu saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 21. panta 3. un 4. punktu un 5. punkta b) un c) apakšpunktu, Eiropas Savienība nenodrošina atbilstību konvencijas 6. panta 10. punktam. Savienība un tās dalībvalstis minētos konstatējumus ir apstiprinājušas, un, lai panāktu pilnīgu atbilstību Orhūsas konvencijai, ir jānorāda, ka būtu attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem jādod agrīnas un reālas iespējas piedalīties kompetentās iestādes noteikto atļaujas nosacījumu piešķiršanā vai atjaunināšanā, arī tad, ja atļaujas nosacījumi tiek pārskatīti pēc tam, kad attiecībā uz iekārtas galveno darbību ir publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem, kad labāko pieejamo tehnisko paņēmieni jauninājumi ļauj ievērojami samazināt emisijas; kad ekspluatācijas drošībai jāizmanto citi tehniskie paņēmieni; un kad jāpanāk atbilstība jauniem vai pārskatītiem vides kvalitātes standartiem.

(38) Kā skaidrots Tiesas judikatūrā¹⁸, dalībvalstis nevar tiesības celt prasību pret publiskas iestādes lēmumu attiecināt tikai uz tiem attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem, kuri ir piedalījušies iepriekšējā administratīvajā procedūrā, ar kuru šāds lēmums pieņemts. Tiesas judikatūrā¹⁹ arī skaidrots, ka faktiskā tiesu iestāžu pieejamība vides jautājumos un iedarbīgi tiesiskās aizsardzības līdzekļi cita starpā prasa, lai attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem būtu tiesības lūgt tiesai vai kompetentai neatkarīgai un objektīvai struktūrai noteikt pagaidu pasākumus, ar kuriem konkrētais piesārņošanas gadījums tiktu novērsts, tostarp vajadzības gadījumā uz laiku apturot apstrīdēto atļauju. Tādēļ būtu jāprecizē, ka tiesībām celt prasību nevajadzētu būt atkarīgām no tā, kāda loma attiecīgajam sabiedrības loceklim bijusi šajā direktīvā paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru līdzdalības posmā, jo īpaši attiecībā uz atļauju piešķiršanu un objektu slēgšanu. Turklāt jebkurai izskatīšanas procedūrai vajadzētu būt taisnīgai, vienlīdzīgai un ne pārmērīgi dārgai, un tajā būtu jāparedz pienācīgi un iedarbīgi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, tostarp attiecīgā gadījumā pagaidu tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Attiecībā uz lopkopības saimniecībām darbības apturēšana būtu stingri jāpiemēro, neskarot to darbību turpināšanu, kas vajadzīgas lauksaimniecības dzīvnieku labturībai.

¹⁸ Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 14. janvāra spriedums LB un citi / *College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren*, Lieta C-826/18, ECLI:EU:C:2021:7, 58. un 59. punkts.

¹⁹ Tiesas (virspalāta) 2013. gada 15. janvāra spriedums *Jozef Križan un citi / Slovenská inšpekcia životného prostredia*, Lieta C-416/10, ECLI:EU:C:2013:8, 109. punkts.

- (39) Ja iekārtas ekspluatācija varētu skart vairāk nekā vienu dalībvalsti, pirms atļauju piešķiršanas būtu jānotiek pārrobežu sadarbībai, un tai būtu jāietver iepriekšēja informēšana un apspriešanās ar attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem un kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs, kuras varētu tikt skartas.

- (40) Direktīvas 2010/75/ES izvērtējumā tika konstatēts, ka, lai arī ar to ir paredzēts veicināt Eiropas industriālo pārveidi, tā nav pietiekami dinamiska un tā par maz atbalsta inovatīvu procesu un tehnoloģiju ieviešanu, tostarp tādu tehnoloģiju ieviešanu, kuras ir būtiskas divējādās zaļās un digitālās pārkārtošanās īstenošanā un Eiropas klimata aktā noteikto mērķu sasniegšanā. Tādēļ, neparedzot neviena konkrēta tehniskā paņēmiena vai konkrētas tehnoloģijas izmantošanu, ir lietderīgi atvieglot tādu jaunu tehnisko paņēmienu testēšanu un ieviešanu, kuri sniedz uzlabotu vides sniegumu, sekmēt sadarbību ar pētniekiem un industrijām publiski finansētos pētniecības projektos, ievērojot attiecīgajos Eiropas un nacionālajos finansēšanas instrumentos paredzētos nosacījumus, kā arī izveidot īpaši inovācijas atbalstam paredzētu centru, kurš vāktu un analizētu informāciju par jauniem tehniskajiem paņēmieniem, kas ir būtiski darbībām, kuras ietilpst minētās direktīvas darbības jomā, tostarp māļputnu un cūku audzēšanai, un raksturot to izstrādes līmeni no pētniecības līdz ieviešanai, izmantojot tehnoloģiju gatavības līmeni un novērtēt minēto tehnisko paņēmienu vides snieguma līmeni, vienlaikus ņemot vērā jebkādos iespējamus ierobežojumus attiecībā uz datu pieejamību un noturību. Tas arī noderēs apmaiņā ar informāciju par LPTP atsauces dokumentu izstrādi, izskatīšanu un atjaunināšanu. Jauniem tehniskajiem paņēmieniem, kas centram jāanalizē, vajadzētu būt vismaz 6.–7. tehnoloģiju gatavības līmenī, proti, kas demonstrēti attiecīgā vidē (rūpnieciski nozīmīgā vidē svarīgu pamattehnoloģiju gadījumā), vai tāda sistēmas prototipa līmenī, kas demonstrēts ekspluatācijas vidē.

(41) Lai līdz 2050. gadam sasniegtu Savienības mērķus attiecībā uz tīru, aprītinātu un klimatneitrālu ekonomiku, Savienības ekonomika ir pamatīgi jāpārveido. Tāpēc saskaņā ar Astoto vides rīcības programmu būtu jānosaka prasība to iekārtu operatoriem, uz kurām attiecas Direktīva 2010/75/ES, savās vides pārvaldības sistēmās iekļaut pārveides plānus. Šādi pārveides plāni arī papildinās Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/34/ES²⁰ noteiktās korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības, kalpojot par līdzekli minēto prasību konkrētai īstenošanai iekārtu līmenī. Pirmajai prioritātei vajadzētu būt I pielikumā uzskaitīto energoietilpīgo darbību pārveidei. Tādēļ energoietilpīgu iekārtu operatoriem līdz 2030. gada 30. jūnijam būtu jāpagatavo pārveides plāni. To iekārtu operatoriem, kuras veic citas I pielikumā uzskaitītās darbības, pārveides plānus būtu jāprasa izstrādāt kā daļu no atļaujas pārskatīšanas un atjaunināšanas pēc tam, kad pēc 2030. gada 1. janvāra būs publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem. Būtu jāļauj operatoriem izstrādāt vienotu pārveides plānu, kas aptver visas iekārtas, kuras tie kontrolē kādā dalībvalstī, un, ja pārveides plānu elementi jau ir izstrādāti citos dokumentos un atbilst Direktīvas 2010/75/ES prasībām, būtu jāļauj operatoriem pārveides plānā iekļaut atsauci uz attiecīgajiem dokumentiem. Lai gan pārveides plāniem vajadzētu palikt par orientējošiem dokumentiem, par kuru sagatavošanu atbild operatori, atbilstības novērtēšanas struktūrai vai vides verificētājam, ar ko operatori noslēguši līgumu vides pārvaldības sistēmas ietvaros, būtu jāpārbauda, vai tajos ir prasītais informācijas minimums, ievērojot deleģēto aktu, kas jāpieņem Komisijai, un operatoriem pārveides plāni būtu jāpublisko.

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

- (42) Digitālie rīki, piemēram, digitalizētas pārvaldības sistēmas, varētu palīdzēt kvantitatīvi un kvalitatīvi novērtēt, pārvaldīt ar piesārņojumu saistītos riskus un palīdzēt operatoriem pārveidot to iekārtas.
- (43) Ir vajadzīga lielāka skaidrība attiecībā uz kritērijiem, pēc kuriem novērtē, vai attīrītās gāzes vai šķidrums, kas rodas atkritumu gazifikācijas un pirolīzes rezultātā, ir attīrīti tādā mērā, ka tie pirms incinerācijas vairs nav atkritumi.
- (44) Ņemot vērā lielo skaitu audzēšanas iekārtu, kas būtu jāiekļauj Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā, un šādu iekārtu procesu un emisiju modeļu relatīvo vienkāršību, ir lietderīgi, neskarot ar sabiedrības informēšanu un līdzdalību, monitorēšanu un atbilstības nodrošināšanu saistītās prasības, atļauju izdošanai un attiecīgo darbību veikšanai noteikt šai nozarei īpaši pielāgotas administratīvās procedūras. Tam būtu jāļauj pieņemt vispārīgus saistošus noteikumus valstu līmenī un reģistrēt saimniecības, nevis izsniegt saimniecībām individuālas atļaujas. Dalībvalstis nodrošina, ka vispārīgie saistošie noteikumi un reģistrācijas procedūras nodrošina augstu vides aizsardzības līmeni, kas līdzvērtīgs tādām, ko var sasniegt, piemērojot individuālu atļauju nosacījumus.

- (45) Paredzams, ka tirgū ienākošie inovatīvie tehniskie paņēmieni arvien vairāk samazinās gan piesārņotāju, gan siltumnīcefekta gāzu emisijas no iekārtām, kuras ietilpst gan Direktīvas 2003/87/EK, gan Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā. Lai gan tas palīdzēs veidot lielāku sinerģiju starp minētajām direktīvām, tas varētu ietekmēt to darbību, arī oglekļa tirgū. Šajā sakarā Direktīvā 2003/87/EK ir iekļauts noteikums izskatīt, cik iedarbīga ir sinerģija ar Direktīvu 2010/75/ES, un tajā aicināts attiecīgās ar vides un klimata aspektiem saistītās atļaujas koordinēt, lai nodrošinātu, ka pasākumi, kas vajadzīgi, lai sasniegtu Savienības klimata un enerģētikas mērķus, tiek īstenoti efektīvi un raiti. Lai ņemtu vērā inovācijas dinamiku šajā jomā un Direktīvas 2003/87/EK 8. pantā minēto izskatīšanu, Komisijai līdz 2028. gadam un pēc tam reizi piecos gados Eiropas Parlamentam un Padomei būtu jāiesniedz ziņojums, kurā sniegts pārskats par Direktīvas 2010/75/ES īstenošanu.

(46) Ņemot vērā saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES veiktās ziņošanas vienkāršošanu, Komisijai būtu jāturpina racionalizēt to, kā dalībvalstis informāciju dara pieejamu Komisijai saskaņā ar minēto direktīvu, citām attiecīgajām Savienības tiesību aktu prasībām un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/ ...²¹⁺. Paziņotajai informācijai būtu jāļauj jēgpilni pārskatīt īstenošanu un sasniegtos rezultātus attiecībā uz emisijām un citiem piesārņojuma veidiem, emisiju robežvērtībām, LPTP piemērošanu, atkāpju piešķiršanu un iekārtu ekspluatācijas statusu. Šajā nolūkā Komisijai līdz ... [24 mēneši pēc grozošās direktīvas spēkā stāšanās] būtu jāatjaunina īstenošanas lēmums, ar ko nosaka veidu, formātu un biežumu, kādā dalībvalstīm jāziņo informācija.

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/... (... gada ...) par rūpniecisko iekārtu vidisko datu ziņošanu, Rūpniecisko emisiju portāla izveidi un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L..., ELI...).

⁺ OV: Lūdzu ievietot sērijas numuru regulai, kas iekļauta PE-CONS 101/23 (2022/0105 (COD)) dokumentā un zemsvītras atsaucē ievietot minētās regulas detalizētu informāciju un publikācijas atsauci.

(47) Lai nodrošinātu, ka Direktīva 2010/75/ES turpina sasniegt savus mērķus novērst vai samazināt piesārņotāju emisijas un panākt augstu cilvēka veselības un vides aizsardzības līmeni, būtu jāizstrādā ekspluatācijas noteikumi darbībām, kas saistītas ar cūku un mājputnu audzēšanu, ņemot vērā katras darbības jomas konkrētās iezīmes. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²². Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (48) Komisijai būtu jāpārskata vajadzība kontrolēt emisijas no minerāleļļas un gāzes sauszemes un atkrastes izpētes un ieguves darbībām, ņemot vērā spēkā esošo Savienības tiesisko regulējumu, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/...²³⁺ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/30/ES²⁴, vajadzība kontrolēt emisijas, kas rodas tādu ar enerģiju nesaistītu rūpniecisko minerālu apstrādē un ieguvē uz vietas, kurus izmanto rūpniecībā, kas nav būvniecība, kā arī vajadzību kontrolēt emisijas, kas rodas Savienībā no jauna veiktā rūdu apstrādē un ieguvē, un vajadzība pārskatīt I pielikumā noteikto darbību robežvērtību attiecībā uz ūdeņraža ražošanu ūdens elektrolīzes ceļā.

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/... par metāna emisiju samazināšanu enerģētikas nozarē un ar ko atceļ Regulu (ES) 2019/942 (OV L ..., ELI...).

⁺ OV: Lūdzu ievietot sērijas numuru regulai, kas iekļauta PE-CONS 86/23 (2021/0423(COD)) dokumentā un zemspītras atsaucē ievietot minētās regulas detalizētu informāciju un publikācijas atsauci.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/30/ES (2013. gada 12. jūnijs) par to darbību drošumu, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, un ar kuru groza Direktīvu 2004/35/EK (OV L 178, 28.6.2013., 66. lpp.).

- (49) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Direktīvas 2010/75/ES īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz šādu elementu noteikšanu: i) standartizēta metodika, pēc kuras novērtē nesamērību starp LPTP secinājumu īstenošanas izmaksām un iespējamiem vides ieguvumiem saskaņā ar 15. panta 4. punktu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā tādas metodes kā statistiskās dzīves vērtības (*VSL*) vai dzīves gada vērtības (*VOLY*) metode, ii) standartizēta metodika 15. panta 6. punkta a) apakšpunktā minētā novērtējuma veikšanai, iii) mērīšanas metode, ar kuru novērtē atbilstību atļaujā noteiktajām emisiju robežvērtībām attiecībā uz emisijām gaisā un ūdenī, iv) sīki izstrādāta kārtība, kas vajadzīga industriālās pārveides un emisiju inovācijas centra izveidei un darbībai, un v) formāts, kas jāizmanto pārveides plānu sagatavošanai, un vi) vides pārvaldības sistēmas informācija, kas ir būtiska publicēšanai un kurā būtu jāiekļauj vismaz vides snieguma rādītāji un mērķi, kā arī progress virzībā uz vides mērķu sasniegšanu. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (50) Lai nodrošinātu Direktīvā 2010/75/ES noteikto pienākumu reālu īstenošanu un izpildes panākšanu, ir jānosaka iedarbīgu, samērīgu un atturošu sankciju minimālais saturs. Atšķirīgi sankciju režīmi, fakts, ka piemērotās sankcijas daudzos gadījumos tiek uzskatītas par pārāk maigām, lai patiesi atturētu no nelikumīgas rīcības, un vienotas īstenošanas trūkums dalībvalstīs apdraud vienlīdzīgus konkurences apstākļus rūpniecisko emisiju jomā visā Savienībā.

(51) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas saskaņā ar šo direktīvu pieņemtu valsts noteikumu pārkāpšanas gadījumā, un būtu jānodrošina, ka tie tiek īstenoti. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz administratīviem sodiem un kriminālsodiem. Jebkurā gadījumā kriminālsodu un administratīvo sodu piemērošana nedrīkstētu būt par iemeslu tam, ka tiek pārkāptas tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu (*ne bis in idem* princips), kā to interpretējusi Tiesa. Attiecībā uz vissmagākajiem pārkāpumiem, ko izdarījusi juridiska persona, piemēram, ļoti smagi pārkāpumi to veida, apjoma un atkārtotības dēļ, vai ja minētie pārkāpumi rada būtisku risku cilvēka veselībai vai videi, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to valsts sankciju sistēmā ir iekļauti naudas sodi, kuru maksimālajai summai vajadzētu būt vismaz 3 % no operatora gada apgrozījuma Savienībā tajā finanšu gadā, kas ir pirms gada, kurā piemēro naudas sodu. Par minētajiem pārkāpumiem, neskarot dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/99/EK²⁵, dalībvalstis var arī vai kā alternatīvu piemērot kriminālsodus, ja tie ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību (OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.).

- (52) Gadījumos, kad, pārkāpjot valsts pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES, ir nodarīts kaitējums cilvēka veselībai, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka skartajām personām ir tiesības par minēto kaitējumu no attiecīgajām fiziskajām vai juridiskajām personām pieprasīt un saņemt kompensāciju. Šādi noteikumi par kompensāciju palīdz sasniegt LESD 191. pantā noteikto mērķi saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un aizsargāt cilvēka veselību. Tie arī atbalsta Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 2., 3. un 35. pantā noteiktās tiesības uz dzīvību, personas neaizskaramību un veselības aprūpi un Hartas 47. pantā noteiktās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Turklāt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK²⁶ nepiešķir privātpersonām tiesības uz kompensāciju par kaitējumu videi vai tiešu šāda kaitējuma draudu gadījumā.
- (53) Tāpēc ir lietderīgi Direktīvā 2010/75/ES pievērsties tiesībām uz kompensāciju par personām nodarītu kaitējumu un nodrošināt, ka personas var aizstāvēt savas tiesības cīņā pret kaitējumu veselībai, ko izraisījuši Direktīvas 2010/75/ES pārkāpumi, un tādējādi nodrošināt efektīvāku minētās direktīvas izpildi. Procedūras, kas attiecas uz kompensācijas prasībām, būtu jāizstrādā un jāpieņem tā, lai tās nepadarītu neiespējamu vai pārmērīgi neapgrūtinātu tiesību uz kompensāciju par kaitējumu īstenošanu.

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.).

- (54) Direktīvas 2010/75/ES ietekmei uz dalībvalstu procesuālo autonomiju būtu jāaprobežojas ar to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķus nodrošināt cilvēka veselības aizsardzību, veidojot drošu vidi, un tai nebūtu jāietekmē citi valsts procesuālie noteikumi, kas nosaka tiesības pieprasīt kompensāciju par minētās direktīvas pārkāpumiem. Tomēr šādiem valsts noteikumiem nebūtu jā kavē Direktīvā 2010/75/ES paredzētās kompensācijas pieprasīšanas mehānisma sekmīga darbība.
- (55) Direktīva 2010/75/ES dalībvalstīs ir īstenota atšķirīgi attiecībā uz keramikas izstrādājumu ražošanas iekārtu aptvērumu, izmantojot apdedzināšanu, jo šīs darbības definīcijas formulējums ļāva dalībvalstīm izlemt, vai piemērot abus vai tikai vienu no diviem kritērijiem attiecībā uz ražošanas jaudu un krāsns jaudu. Lai nodrošinātu konsekventāku minētās direktīvas īstenošanu un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā Savienībā, šādas iekārtas būtu jāiekļauj minētās direktīvas darbības jomā, ja ir izpildīts jebkurš no minētajiem diviem kritērijiem.

(56) Nosakot piesārņotāju emisiju robežvērtības, kompetentajai iestādei būtu jāņem vērā visas vielas, arī potenciāli problemātiskas vielas, kuras var tikt emitētas no attiecīgās iekārtas un kurām var būt būtiska ietekme uz vidi vai cilvēka veselību. To darot, būtu jāņem vērā emitēto vielu bīstamības īpašības, daudzums un veids, kā arī to potenciāls piesārņot jebkuru vidi. Attiecīgā gadījumā atsauces punkts, pēc kura izvēlas vielas, kurām jānosaka emisiju robežvērtības, ir LPTP secinājumi, taču kompetentā iestāde var nolemt atlasīt vēl citas vielas. Pašlaik Direktīvas 2010/75/ES II pielikumā neizmēģojamā veidā ir uzskaitītas atsevišķas piesārņojošas vielas; tas neatbilst minētās direktīvas holistiskajai pieejai un neatspoguļo vajadzību kompetentajām iestādēm ņemt vērā visas būtiskās piesārņojošas vielas, arī potenciāli problemātiskas vielas. Tāpēc neizmēģojamais piesārņojošo vielu saraksts būtu jāsvīturo. Tā vietā būtu jāatsaucas uz piesārņotāju sarakstu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 166/2006²⁷ II pielikumā.

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 166/2006 (2006. gada 18. janvāris) par Eiropas piesārņojošo vielu un izmešu pārneses reģistra ieviešanu un ar ko groza Padomes direktīvas 91/698/EK un 96/61/EK (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

- (57) Lai gan poligoni ir iekļauti Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā, par poligoniem LPTP secinājumi nav pieņemti, jo minētā darbība ietilpst Padomes Direktīvas 1999/31/EK²⁸ darbības jomā un uzskata, ka pēdējās minētās direktīvas prasības ir pielīdzināmas LPTP. Tehnikas attīstība un inovācija, kas notikusi kopš Direktīvas 1999/31/EK pieņemšanas, nozīmē, ka cilvēka veselības un vides aizsardzībai tagad ir pieejami iedarbīgāki tehniskie paņēmieni. LPTP secinājumu pieņemšana saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES palīdzētu risināt svarīgas vides problēmas, kas saistītas ar atkritumu poligonu darbību, arī būtisku metāna emisiju problēmu. Tāpēc Direktīvai 1999/31/EK būtu jāļauj pieņemt LPTP secinājumus par poligoniem saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES.
- (58) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni un uzlabot vides kvalitāti, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rūpniecisko darbību radītā piesārņojuma pārrobežu rakstura dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

²⁸ Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

- (59) Saskaņā ar proporcionalitātes principu pamatmērķa - nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni un uzlabot vides kvalitāti - sasniegšanai, ir vajadzīgs un ir lietderīgi paredzēt noteikumus par rūpniecisko darbību un lopkopības darbību radītā piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli. Šī direktīva paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai sasniegtu izvirzītos mērķus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktu.
- (60) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem²⁹ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

²⁹ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- (61) Īpašas problēmas var rasties saistībā ar sadedzināšanas stacijām, kas ir daļa no mazām izolētām sistēmām un savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ un tāpēc, ka tās nav savienotas ar dalībvalstu kontinentālo tīklu vai citas dalībvalsts tīklu, tām var būt nepieciešams ilgāks laiks, lai panāktu atbilstību emisiju robežvērtībām. Attiecīgajām dalībvalstīm attiecībā uz sadedzināšanas stacijām, kas ir daļa no mazas izolētas sistēmas, būtu jāizstrādā atbilstības plāns, kurā izklāstīti pasākumi, kuru mērķis ir vēlākais līdz 2029. gada 31. decembrim nodrošināt atbilstību emisiju robežvērtībām. Šajā plānā būtu jāapraksta pasākumi, kuru mērķis ir plāna aptvertajā laikposmā nodrošināt atbilstību šai direktīvai, un pasākumi, ar kuriem līdz minimumam tiks mazināts piesārņotāju emisiju apjoms un ilgums, un būtu jāietver informācija par pieprasījuma pārvaldības pasākumiem un iespējām pāriet uz tīrākiem kurināmajiem vai tīrākām alternatīvām, piemēram, izmantot atjaunīgos energoresursus un veidot savienojumus ar kontinentālajiem tīkliem vai kādas citas dalībvalsts tīklu. Attiecīgajām dalībvalstīm savs atbilstības plāns būtu jādara zināms Komisijai. Ja Komisija pret plānu iebilst, dalībvalstīm tas būtu jāatjaunina. Attiecīgajām dalībvalstīm katru gadu būtu jāziņo par to, kā notiek virzība uz atbilstības panākšanu.

- (62) Lai dalībvalstīm, kompetentajām iestādēm un iekārtām būtu laiks panākt atbilstību jaunajiem noteikumiem un arī lai dotu Komisijai laiku pieņemt jaunus LPTP secinājumus, kuros būtu ņemti vērā jaunie noteikumi, būtu jāparedz pārejas noteikumi. Juridiskās noteiktības labad ir jānosaka konkrēta pēdējā diena, līdz kurai ir jāpanāk atbilstība noteikumiem. Būtu jāparedz, ka attiecībā uz Seviljas procesu un pārskatāmo LPTP atsaucis dokumentu skaitu šī diena ir 12 gadi esošām darbībām un 10 gadi jaunām darbībām. Tas neliedz LPTP secinājumus pieņemt un īstenot agrāk, un tas ir sagaidāms attiecībā uz lielāko daļu darbību, uz kurām attiecas šī direktīva. Esošajām iekārtām būtu jāatbilst Direktīvai 2010/75/ES tās versijā, kas ir spēkā ... [diena pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā], līdz brīdim, kamēr tiek pieņemti jauni LPTP secinājumi vai atjaunināta atļauja.
- (63) Tādēļ Direktīva 2010/75/ES un Direktīva 1999/31/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2010/75/ES

Direktīvu 2010/75/ES groza šādi:

1) direktīvas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām un lopkopības emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole)”;

2) direktīvas 1. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Tajā arī ietverti noteikumi, kas paredzēti, lai novērstu vai – gadījumos, kad novēršana nav iespējama, – pastāvīgi samazinātu emisijas gaisā, ūdenī un zemē, lai novērstu atkritumu rašanos, uzlabotu resursefektivitāti un veicinātu aprites ekonomiku un dekarbonizāciju ar mērķi sasniegt augstu aizsardzības līmeni attiecībā uz cilvēka veselību un vidi kopumā.”;

3) direktīvas 2. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Šo direktīvu piemēro rūpnieciskajām darbībām, kuras rada II–VIa nodaļā minēto piesārņojumu.”;

4) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 2) punktu aizstāj ar šādu:

“2) “piesārņojums” ir cilvēka darbības izraisīta vielu, vibrācijas, siltuma, trokšņa vai smaku tieša vai netieša novadīšana gaisā, ūdenī vai zemē, kam var būt kaitīga ietekme uz cilvēka veselību vai vides kvalitāti un kas var nodarīt kaitējumu materiālam īpašumam vai sabojāt vai traucēt vides pievilcību un citus likumīgus vides izmantošanas veidus;”;

b) panta 3) punktu aizstāj ar šādu:

“3) “iekārta” ir stacionārs tehniskais bloks, kurā tiek veikta viena vai vairākas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā, Ia pielikumā vai VII pielikuma 1. daļā, kā arī jebkuras citas darbības, kuras veic tajā pašā objektā, kuras ir tieši tehniski saistītas ar minētajos pielikumos uzskaitītajām darbībām un kurām varētu būt ietekme uz emisijām un piesārņojumu;”;

c) pantā iekļauj šādus punktus:

“5.a) “vides snieguma robežvērtība” ir atļaujā iekļauta snieguma vērtība, kas attiecībā uz konkrētiem nosacījumiem izteikta, izmantojot dažus konkrētus parametrus;”;

“9.a) “pamatīga industriālā pārveide” ir process, kurā industriālie operatori īsteno jaunus tehniskos paņēmienus vai labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kas ietver būtiskas izmaiņas visas iekārtas vai tās daļas konstrukcijā vai tehnoloģijā vai esošas iekārtas aizstāšanu ar jaunu iekārtu, un kurš ļauj būtiskā mērā samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas saskaņā ar klimatneitralitātes mērķi un optimizē līdzieguvumus vides jomā vismaz līdz līmenim, ko var sasniegt ar tehniskajiem paņēmieniem, kuri noteikti piemērojamajos LPTP secinājumos, ņemot vērā ietekmi starp dažādām vidēm;”;

d) panta 10. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) “pieejamie tehniskie paņēmieni” ir tie tehniskie paņēmieni, kuri ir izstrādāti tiktāl, ka ir ieviešami attiecīgajā ražošanas nozarē, ievērojot ekonomiski pamatotus un tehniski piemērotus nosacījumus un ņemot vērā izmaksas un priekšrocības, neatkarīgi no tā, vai šādi tehniskie paņēmieni tiek vai netiek izmantoti vai nodrošināti Savienībā, ja vien tie ir operatoram pienācīgi pieejami;

c) “labākie” ir tādi, ar kuriem visefektīvāk var panākt augstu vispārējo aizsardzības līmeni videi kopumā, ieskaitot cilvēka veselību un klimata aizsardzību;”;

e) panta 12. punktu aizstāj ar šādu:

“12) “LPTP secinājumi” ir dokuments, kurā ietvertas tās LPTP atsauces dokumenta daļas, kurās izklāstīti secinājumi par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem un jauniem tehniskajiem paņēmieniem, to apraksts, informācija par to, kā novērtēt to piemērojamību, ar minētajiem tehniskajiem paņēmieniem saistītie emisiju līmeņi, ar minētajiem tehniskajiem paņēmieniem saistītie vides snieguma līmeņi, vides pārvaldības sistēmas saturs, arī etaloni, saistītais monitorings, saistītie patēriņa līmeņi un – attiecīgā gadījumā – attiecīgie objekta sanācības pasākumi;”;

f) pantā iekļauj šādus punktus:

“12.a) “ekspluatācijas noteikumi” ir noteikumi, kuri ietverti atļaujās vai vispārīgajos saistošajos noteikumos attiecībā uz Ia pielikumā minēto darbību veikšanu un kuros norādītas emisiju robežvērtības, vides snieguma robežvērtības, saistītās monitoringa prasības un attiecīgā gadījumā prakse, kā veicama izkliedēšana uz zemes, piesārņojuma novēršanas un mazināšanas prakse, barības vielu apsaimniekošana, barības sagatavošana, izmitināšana, kūtsmēsļu apsaimniekošana, tostarp savākšana, uzglabāšana, pārstrāde, kūtsmēsļu izkliedēšana uz zemes, un mirušu dzīvnieku uzglabāšana, un kuri atbilst labāko pieejamo tehnisko paņēmienienu izmantošanai;”;

“13.a) “ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistītie vides snieguma līmeņi” ir tādu vides snieguma līmeņu diapazons, kas sasniegti normālos ekspluatācijas apstākļos, izmantojot LPTP vai LPTP kombināciju, kā aprakstīts LPTP secinājumos;”;

“13.aa) “vides sniegums” ir sniegums saistībā ar patēriņa līmeņiem, resursefektivitāti attiecībā uz materiāliem, ūdeni un energoresursiem, materiālu un ūdens atkalizmantošanu un atkritumu rašanos;”;

“13.b) “etaloni” ir indikatīvs ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistīto vides snieguma līmeņu diapazons, kas vides pārvaldības sistēmā jāizmanto par referenci;”;

g) panta 14) punktu aizstāj ar šādu:

“14) “jauns tehniskais paņēmieni” ir rūpnieciskai darbībai paredzēts jauns tehniskais paņēmieni, kas, ja tiek ieviests ražošanā, varētu nodrošināt augstāku vispārējo cilvēka veselības un vides aizsardzības līmeni vai vismaz tādu pašu cilvēka veselības un vides aizsardzības līmeni un lielākus izmaksu ietaupījumus nekā pašreizējie labākie pieejamie tehniskie paņēmieni;”;

h) punkta 17) punktu aizstāj ar šādu:

“17) “attiecīgās sabiedrības daļa” ir tās sabiedrības daļa, kuru ietekmē vai var ietekmēt lēmuma pieņemšana par atļaujas piešķiršanu vai atjaunināšanu vai par atļaujas piešķiršanas nosacījumiem vai kura ir ieinteresēta šāda lēmuma pieņemšanā; piemērojot šo definīciju, nevalstiskās organizācijas, kuras veicina cilvēka veselības vai vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām, uzskata par ieinteresētām;”;

i) panta 23) punktu aizstāj ar šādu:

“23) “mājputni” ir mājputni, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/429* 4. panta 9) punktā;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā (“Dzīvnieku veselības tiesību akts”) (OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.).”;

j) pantā iekļauj šādus punktus:

“23.a) “cūkas” ir cūkas, kā definēts Padomes Direktīvas 2008/120/EK* 2. pantā;

23.b) “liellopu vienība” ir standarta mērījumu vienība, kas ļauj apkopot dažādas lauksaimniecības dzīvnieku kategorijas, lai tās varētu salīdzināt, un ko aprēķina, izmantojot la pielikumā uzskaitītos koeficientus atsevišķām lauksaimniecības dzīvnieku kategorijām.”;

* Padomes Direktīva 2008/120/EK (2008. gada 18. decembris), ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai (OV L 47, 18.2.2009., 5. lpp.).

k) pievieno šādus punktus:

“48) “ar jauniem tehniskajiem paņēmieniem saistītie emisiju līmeņi” ir tādu emisiju līmeņu diapazons, kuri sasniegti normālos ekspluatācijas apstākļos, izmantojot jaunu tehnisko paņēmieni vai jaunu tehnisko paņēmieni kombināciju, kā aprakstīts LPTP secinājumos, izsaka kā vidējo rādītāju konkrētā laika periodā konkrētos references apstākļos;

49) “ar jauniem tehniskajiem paņēmieniem saistītie vides snieguma līmeņi” ir tādu vides snieguma līmeņu diapazons, kuri sasniegti normālos ekspluatācijas apstākļos, izmantojot jaunu tehnisko paņēmieni vai jaunu tehnisko paņēmieni kombināciju, kā aprakstīts LPTP secinājumos;

50) “atbilstības nodrošināšana” ir mehānismi, ar kuriem nodrošina atbilstību, izmantojot trīs intervences kategorijas: atbilstības veicināšana; atbilstības uzraudzība; turpmāki pasākumi un izpildes panākšana;”;

5) direktīvas 4. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Atkāpjoties no panta pirmās daļas, dalībvalstis var noteikt procedūru to iekārtu reģistrācijai, ko aptver vienīgi V vai VIa nodaļa.”;

6) direktīvas 5. pantā pievieno šādu punktu:

“4. Dalībvalstis līdz 2035. gada 31. decembrim izstrādā sistēmas elektroniskai atļauju izsniegšanai iekārtām un ievieš elektroniskas atļauju piešķiršanas procedūras.

Komisija organizē informācijas apmaiņu ar dalībvalstīm par elektronisko atļauju izsniegšanu un publicē norādījumus par paraugpraksi.”;

7) direktīvas 7. un 8. pantu aizstāj ar šādiem:

“7. pants

Starpgadījumi un negadījumi

Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK*, ja notiek starpgadījums vai negadījums, kas būtiski ietekmē cilvēka veselību vai vidi, dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka:

- a) operators nekavējoties informē kompetento iestādi;
- b) operators nekavējoties veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai ierobežotu sekas attiecībā uz cilvēka veselību vai vidi un novērstu turpmākus iespējamus starpgadījumus vai negadījumus; un
- c) kompetentā iestāde liek operatoram veikt jebkurus piemērotus papildpasākumus, kas kompetentās iestādes ieskatā vajadzīgi, lai ierobežotu sekas attiecībā uz cilvēka veselību vai vidi un novērstu turpmākus iespējamus starpgadījumus vai negadījumus.

Ja piesārņojums ietekmē dzeramā ūdens resursus, tostarp pārrobežu resursus, vai — netiešas novadīšanas gadījumā — notekūdeņu infrastruktūru, kompetentā iestāde informē dzeramā ūdens un notekūdeņu operatorus, kurus skar īstenotie pasākumi, lai novērstu vai labotu kaitējumu, ko šis piesārņojums rada cilvēka veselībai un videi.

Ja noticis starpgadījums vai negadījums, kas būtiski ietekmē cilvēka veselību vai vidi citā dalībvalstī, dalībvalsts, kuras teritorijā negadījums vai starpgadījums noticis, nodrošina, ka par to nekavējoties tiek informēta šīs otras dalībvalsts kompetentā iestāde. Pārrobežu un starpnozaru sadarbību starp skartajām dalībvalstīm īsteno ar mērķi ierobežot sekas attiecībā uz vidi un cilvēka veselību un nepieļaut turpmākus iespējamus starpgadījumus vai negadījumus.

8. pants

Neatbilstība

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka tiek ievēroti atļaujas nosacījumi.

Tās arī pieņem pasākumus, ar kuriem veicina, uzrauga un panāk to, ka tiek nodrošināta atbilstība pienākumiem, kas fiziskām vai juridiskām personām uzlikti saskaņā ar šo direktīvu.

2. Ja ir pārkāpti atļaujas nosacījumi, dalībvalstis nodrošina, ka:
 - a) operators nekavējoties informē kompetento iestādi;
 - b) operators nekavējoties veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai iespējami īsākā laikā no jauna nodrošinātu atbilstību, un
 - c) kompetentā iestāde liek operatoram veikt jebkurus piemērotus papildpasākumus, kurus kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgiem, lai atjaunotu atbilstību.

3. Ja atļaujas nosacījumu pārkāpums rada tūlītēju apdraudējumu cilvēka veselībai vai draud izraisīt tūlītēju būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, un kamēr tiek atjaunota atbilstība saskaņā ar 2. punkta b) un c) apakšpunkta nosacījumiem, iekārtas, sadedzināšanas iekārtas, atkritumu sadedzināšanas iekārtas, atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtas vai to attiecīgo daļu darbība nekavējoties tiek apturēta.

Ja šāda pārkāpuma gadījumā tiek apdraudēta cilvēka veselība vai vide citā dalībvalstī, dalībvalsts, kuras teritorijā atļaujas nosacījumu pārkāpums ir noticis, nodrošina, ka par to tiek informēta šī otrā dalībvalsts.

4. Situācijās, uz ko neattiecas šā panta 3. punkts, ja pastāvīgs atļaujas nosacījumu pārkāpums rada apdraudējumu cilvēka veselībai vai būtiski nelabvēlīgi ietekmē vidi un ja nav veiktas 23. panta 6. punktā minētajā inspekcijas ziņojumā norādītās darbības, kas vajadzīgas atbilstības atjaunošanai, kompetentā iestāde var apturēt iekārtas, sadedzināšanas iekārtas, atkritumu sadedzināšanas iekārtas, atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtas vai to attiecīgo daļu ekspluatāciju, līdz tiek atjaunota atbilstība atļaujas nosacījumiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka 3. un 4. punktā minētie apturēšanas pasākumi, ko kompetentās iestādes pieņem attiecībā uz operatoru, kurš pārkāpj valsts noteikumus, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, tiek efektīvi īstenoti.
6. Ja atbilstības pārkāpums ietekmē dzeramā ūdens resursus, tostarp pārrobežu resursus, vai — netiešas novadīšanas gadījumā — notekūdeņu infrastruktūru, kompetentā iestāde informē dzeramā ūdens un notekūdeņu operatorus un visas attiecīgās iestādes, tostarp pārrobežu iestādes, kuras atbildīgas par attiecīgo vides tiesību aktu ievērošanu, par šo pārkāpumu un pasākumiem, kas tiek veikti, lai novērstu vai labotu radīto kaitējumu cilvēka veselībai un videi.”;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.).”;

8) direktīvas 9. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

- “2. Saistībā ar darbībām, kas uzskaitītas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā, dalībvalstis var izvēlēties neizvirzīt prasības, kas paredzētas 14. panta 1. punkta aa) apakšpunktā un 15. panta 4. punktā attiecībā uz energoefektivitāti sadedzināšanas blokos vai citos blokos, kas objektā emitē oglekļa dioksīdu.”;

9) direktīvas 11. panta f) punktu groza šādi:

“f) enerģija tiek izmantota efektīvi un tiek veicināta atjaunīgās enerģijas izmantošana un, ja iespējams, ražošana;”

10) direktīvas 11. pantā iekļauj šādus punktus:

“fa) materiālie resursi un ūdens tiek izmantoti efektīvi, arī ar atkalizmantošanu;

fb) ir ieviesta 14.a pantā paredzētā vides pārvaldības sistēma.”;

11) direktīvas 12. panta 1. punkta b), c) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) izejvielas un palīgmateriāli, citas iekārtā izmantotās vai tajā iegūtās vielas, enerģija un ūdens;

c) iekārtas emisiju avoti, tostarp smakas; ”

“f) to prognozējamo emisiju, tostarp smaku, veids un daudzums, kuras no iekārtas nonāk katrā vidē, kā arī emisiju būtiskas ietekmes uz vidi apzināšana;”;

12) direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Lai izstrādātu, izskatītu un vajadzības gadījumā atjauninātu LPTP atsaucē dokumentus, Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, attiecīgajām industrijām, nevalstiskajām organizācijām, kuras veicina cilvēka veselību vai vides aizsardzību, Eiropas Ķīmiskā aģentūra un Komisiju. Minētajā informācijas apmaiņā tiecas uz LPTP atsaucē dokumentu astoņu gadu pārskatīšanas ciklu, prioritāri pievēršoties dokumentiem, kuri varētu visvairāk ietekmēt cilvēka veselības vai vides aizsardzību. Pirmajā daļā minētās informācijas apmaiņas ilgums nepārsniedz četrus gadus katram atsevišķam LPTP atsaucē dokumentam.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Komisija līdz ... [šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigu datums] groza Īstenošanas lēmumu 2012/119/ES.”;

c) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

“Neskarot Savienības konkurences tiesību aktus, informācijā, ko uzskata par konfidenciālu komercdarbības informāciju vai komerciāli sensitīvu informāciju, dalās tikai ar Komisiju un — pēc vienošanās par konfidencialitāti un neizpaušanu parakstīšanas — ar ierēdņiem un citiem publiskā sektora darbiniekiem, kuri pārstāv dalībvalstis vai Savienības aģentūras. Informāciju anonimizē tādā veidā, ka tā neattiecas uz konkrētu operatoru vai iekārtu, kad to dara zināmu citām ieinteresētajām pusēm, kas iesaistītas 1. punktā minētajā informācijas apmaiņā. Neanonimizētu informāciju var kopīgot tikai tad, ja informācijas anonimizēšana neļautu efektīvi apmainīties ar informāciju par LPTP saistībā ar LPTP atsauces dokumentu izstrādi, izskatīšanu un vajadzības gadījumā atjaunināšanu attiecīgā gadījumā ar to nevalstisko organizāciju pārstāvjiem, kuras veicina cilvēka veselības vai vides aizsardzību, un to apvienību pārstāvjiem, kuras pārstāv attiecīgās rūpniecības nozares, un ja šādi organizāciju un apvienību pārstāvji ir parakstījuši vienošanos par konfidencialitāti un neizpaušanu. Apmaiņa ar informāciju, ko uzskata par konfidenciālu komercdarbības informāciju vai sensitīvu komercinformāciju, attiecas vienīgi uz to, kas ir tehniski nepieciešams LPTP atsauces dokumentu izstrādei, izskatīšanai un vajadzības gadījumā atjaunināšanai, un šādu konfidenciālu komercdarbības informāciju vai sensitīvu informāciju neizmanto citām vajadzībām.”;

d) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija izveido un regulāri sasauca forumu, kurā piedalās dalībvalstu, iesaistīto nozaru un to nevalstisko organizāciju pārstāvji, kuras veicina cilvēka veselības vai vides aizsardzību.”;

e) panta 3. punkta otrās daļas d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) norādījumiem par LPTP atsaucē dokumentu izstrādi un par to kvalitātes nodrošināšanu, tostarp par to piemērotu saturu un formātu.”;

f) pantā iekļauj šādu punktu:

“3.a Komisija saņem foruma atzinumu par metodi, kā novērtēt atbilstību atļaujā noteiktajām emisiju robežvērtībām attiecībā uz emisijām gaisā un ūdenī, kā noteikts 15.a pantā.”;

g) panta 4. punktā iekļauj šādu daļu:

“Pirmajā daļā minēto foruma atzinumu iesniedz sešu mēnešu laikā pēc tās tehniskās darba grupas galīgās sanāksmes, kas ir atbildīga par minēto LPTP atsaucē dokumentu.”;

h) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Pēc tam, kad pieņemts lēmums saskaņā ar šā panta 5. punktu, Komisija bez liekas kavēšanās dara publiski pieejamus LPTP secinājumus un LPTP atsaucē dokumentu.”;

13) direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujā iekļauti visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 11. un 18. panta prasībām. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka atļaujas tiek piešķirtas pēc apspriešanās ar visām attiecīgajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par atbilstību Savienības vides tiesību aktiem, arī vides kvalitātes standartiem.”;

ii) punkta otrajā daļā a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) emisiju robežvērtības piesārņojošām vielām, kuras uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 166/2006 II pielikumā, un citām piesārņojošām vielām, kuras varētu tikt emitētas no konkrētās iekārtas ievērojamā daudzumā, ņemot vērā to veidu, bīstamību un potenciālu pārnest piesārņojumu no vienas vides uz citu, ņemot vērā ūdens plūsmas dinamikas variācijas saņemošajos ūdensobjektos;”;

iii) punkta otrajā daļā iekļauj šādus apakšpunktus:

“aa) vides snieguma robežvērtības saskaņā ar 15. panta 4. punktu;

ab) atbilstīgas prasības, kuras nodrošina, ka tiek novērtēta nepieciešamība novērst vai mazināt tādu vielu emisijas, kas atbilst 57. panta kritērijiem, vai tādu vielu emisijas, uz kurām attiecas Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumā noteiktie ierobežojumi;”;

iv) punkta otrās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) pienācīgas prasības, kas nodrošina augsnes, pazemes ūdeņu un virszemes ūdeņu aizsardzību, kā arī to dzeramā ūdens ieguves vietu sateces baseīnu aizsardzību, kas minēti Direktīvas (ES) 2020/2184 7. pantā, un iekārtā radušos atkritumu monitoringa un apsaimniekošanas pasākumus;”;

v) punkta otrajā daļā iekļauj šādus apakšpunktus:

“ba) pienācīgas prasības, kas nosaka vides pārvaldības sistēmas raksturlielumus saskaņā ar 14.a pantu;

bb) piemērotas monitoringa prasības attiecībā uz tādu resursu kā enerģija, ūdens un izejmateriāli patēriņu un atkalizmantošanu;”;

vi) punkta otrās daļas d) apakšpunktā iekļauj šādu punktu:

iii) informāciju par progresu, kas panākts 14.a pantā minēto vides rīcībpolitikas mērķu sasniegšanā;”;

vii) punkta otrās daļas e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) atbilstīgas prasības tādu pasākumu regulārai uzturēšanai un monitoringam, kuri saskaņā ar b) apakšpunktu veikti, lai novērstu emisijas augsnē, virszemes ūdeņos un pazemes ūdeņos, un atbilstīgas prasības par augsnes, virszemes ūdeņu un pazemes ūdeņu periodisku monitoringu saistībā ar attiecīgām bīstamām vielām, kuras varētu konstatēt objektā, un ņemot vērā iespējamo augsnes, virszemes ūdeņu un pazemes ūdeņu piesārņojumu iekārtas teritorijā;”;

viii) punkta otrās daļas h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) nosacījumus, saskaņā ar kuriem novērtē atbilstību emisiju robežvērtībām un vides snieguma robežvērtībām, vai atsauci uz citur norādītām piemērojamām prasībām.”;

14) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“14.a pants

Vides pārvaldības sistēma

1. Dalībvalstis pieprasa, lai operators katrai iekārtai, uz kuru attiecas šī nodaļa, sagatavo un ievieš vides pārvaldības sistēmu (VPS). VPS ietver 2. punktā uzskaitītos elementus un atbilst attiecīgajos LPTP secinājumos iekļautajiem noteikumiem, kas nosaka ar VPS aptveramos aspektus.
2. Vides pārvaldības sistēmai ir vismaz šādi elementi:
 - a) vides rīcībpolitikas mērķi pastāvīgai iekārtas vides snieguma un drošuma uzlabošanai, un te ietilpst pasākumi ar mērķi:
 - i) novērst atkritumu rašanos,
 - ii) optimizēt resursu un enerģijas izmantošanu un ūdens atkalizmantošanu,
 - iii) novērst vai samazināt bīstamu vielu izmantošanu vai emisijas;
 - b) mērķi un snieguma rādītāji, kas attiecas uz būtiskiem vides aspektiem, un tajos ņem vērā attiecīgajos LPTP secinājumos noteiktos etalonus;

- c) attiecībā uz iekārtām, kurām piemērojams pienākums veikt energoaudītu vai ieviest energopārvaldības sistēmu saskaņā ar Direktīvas 2012/27/ES 8. pantu, — iekļauj minētā audita rezultātus vai minētās direktīvas 8. pantā un VI pielikumā minētās energopārvaldības sistēmas ieviešanas rezultātus, kā arī to ieteikumu īstenošanas pasākumu rezultātus;
- d) ķīmikāliju uzskaitījums, kurā ietilpst bīstamās vielas, kas iekārtā ir klātesošas vai tiek no tās emitētas pašas par sevi, kā citu vielu sastāvdaļas vai kā maisījumu sastāvdaļas, īpašu uzmanību pievēršot vielām, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1907/2006 57. pantā minētajiem kritērijiem, un vielām, uz kurām attiecas Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumā minētie ierobežojumi, un riska novērtējums par šādu vielu ietekmi uz cilvēka veselību un vidi, kā arī analīze par iespējām tās aizstāt ar drošākām alternatīvām vai samazināt to izmantošanu vai emisijas;
- e) pasākumi, kas veikti, lai sasniegtu vides mērķus un novērstu risku cilvēka veselībai vai videi, vajadzības gadījumā arī korektīvi un preventīvi pasākumi;
- f) 27.d pantā minētais pārveides plāns.

3. VPS detalizācijas līmenis atbilst iekārtas veidam, lielumam un sarežģītībai, kā arī tās iespējamās vides ietekmes diapazonam.

Ja elementi, kas jāiekļauj VPS, tostarp mērķi, snieguma rādītāji un pasākumi, jau ir izstrādāti saskaņā ar citiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un atbilst šim pantam, pietiek ar to, ka VPS ir iekļauta atsauce uz attiecīgajiem dokumentiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka vides pārvaldības sistēmā noteikto informāciju, kas uzskaitīta 2. punktā, dara pieejamu internetā bez maksas un ne tikai reģistrētiem lietotājiem.

Komisija līdz 2025. gada 31. decembrim pieņem īstenošanas aktu par to, kāda informācija ir publicējama. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 75. panta 2. punktā.

Kad informāciju dara pieejamu internetā, to var rediģēt vai, ja tas nav iespējams, izslēgt, ja šīs informācijas izpaušana varētu nelabvēlīgi ietekmēt kādu no Direktīvas 2003/4/EK 4. panta 2. punkta a)–h) apakšpunktā minētajām interesēm.

Operators līdz ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 34 mēnešiem no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] sagatavo un ievieš vides pārvaldības sistēmu saskaņā ar attiecīgajiem LPTP secinājumiem nozarei, izņemot attiecībā uz iekārtām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2024/...⁺ 3. panta 4. punktā.

⁺ OV: Lūgums tekstā ievietot šīs direktīvas numuru [PE CONS 87/23 (2022/0104(COD))] un zemsvītras piezīmē ievietot šīs direktīvas numuru, datumu, nosaukumu un OV atsauci.

VPS periodiski pārskata, lai nodrošinātu, ka tā joprojām ir piemērota, adekvāta un iedarbīga.

VPS revīziju pirmo reizi veic pirms ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 34 mēnešiem no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], izņemot attiecībā uz iekārtām, kas minētas Direktīvas (ES) 2024/...⁺ 3. panta 4. punktā. VPS revīziju vismaz reizi trijos gados veic atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, vai arī akreditēts vai licencēts vides verificētājs, kas definēts Regulas (EK) Nr. 1221/2009 2. panta 20) punktā, un revīzijā pārbauda VPS un tās īstenošanas atbilstību šim pantam.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/... (... gada ...), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) un Padomes Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L, ..., ELI: ...).”;

15) direktīvas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

Emisiju robežvērtības, vides snieguma robežvērtības, ekvivalenti parametri un tehniski pasākumi

1. Piesārņojošām vielām noteiktās emisiju robežvērtības attiecas uz punktu, kurā emisijas tiek emitētas no iekārtas, un minēto vērtību noteikšanā neņem vērā atšķaidīšanu, kas notiek pirms minētā punkta.

⁺ OV: lūgums ievietot tekstā šīs direktīvas numuru [PE-CONS 87/23 (2022/0104(COD))].

Attiecībā uz piesārņojošu vielu netiešu emisiju ūdenī, nosakot iekārtas emisiju robežvērtības, var ņemt vērā notekūdeņu attīrīšanas stacijas ietekmi ārpus attiecīgās iekārtas, ja tas nerada augstāku piesārņojuma līmeni vidē, tiek garantēts līdzvērtīgs vides aizsardzības līmenis kopumā un operators, apspriežoties ar notekūdeņu attīrīšanas stacijas operatoru, nodrošina, ka netiešā novadīšana neapdraud atbilstību noteikumiem, kas paredzēti notekūdeņu attīrīšanas stacijas atļaujā saskaņā ar šo direktīvu vai īpašajā atļaujā saskaņā ar Direktīvu 1991/271/EEK, un ka ir izpildītas visas šīs prasības:

- a) emitētās piesārņojošās vielas neapgrūtina notekūdeņu attīrīšanas stacijas darbību vai spēju atgūt resursus no notekūdeņu attīrīšanas plūsmas;
- b) emitētās piesārņojošās vielas nekaitē kanalizācijas sistēmu un notekūdeņu attīrīšanas staciju darbinieku veselībai,
- c) notekūdeņu attīrīšanas stacija ir konstruēta un aprīkota tā, lai emitētās piesārņojošās vielas tiktu mazinātas,

- d) to attiecīgo piesārņojošo vielu kopējā slodze, kas galu galā tiek emitētas ūdenī, nav lielāka kā situācijā, kad attiecīgās iekārtas emisijas joprojām atbilstu emisiju robežvērtībām, kas noteiktas tiešai emisijai saskaņā ar šā panta 3. punktu, neskarot stingrākus pasākumus, kas vajadzīgi saskaņā ar 18. pantu.

Kompetentā iestāde atļaujas nosacījumu pielikumā izklāsta otrās daļas piemērošanas iemeslus, arī rezultātus, kas iegūti operatora veiktajā novērtējumā par vajadzīgo nosacījumu izpildi.

Gadījumos, kad atļaujas nosacījumi būtu jāmaina, lai nodrošinātu, ka tiek izpildītas otrās daļas a) līdz d) apakšpunktā noteiktās prasības, operators iesniedz atjauninātu novērtējumu.

2. Neskarot 18. pantu, emisiju robežvērtības un ekvivalentie parametri un tehniskie pasākumi, kas minēti 14. panta 1. un 2. punktā, jānosaka, balstoties uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, nenorādot, ka obligāti jāizmanto kāds konkrēts tehniskais paņēmiens vai konkrēta tehnoloģija.

3. Kompetentā iestāde nosaka visstingrākās sasniedzamās emisiju robežvērtības, iekārtā piemērojot LPTP un ņemot vērā ar LPTP saistīto emisiju līmeņu pilnu diapazonu, lai nodrošinātu, ka normālos ekspluatācijas apstākļos emisijas nepārsniedz ar LPTP saistītos emisiju līmeņus, kas noteikti 13. panta 5. punktā minētajos lēmumos par LPTP secinājumiem. Emisiju robežvērtības balstās uz operatora novērtējumu par pilnu ar LPTP saistīto emisiju līmeņu diapazonu, kurā analizēta iespēja sasniegt ar LPTP saistīto emisiju līmeņu diapazona stingrāko augšējo robežu un demonstrēts labākais vispārējais sniegums, ko iekārta var sasniegt LPTP secinājumos aprakstīto LPTP piemērošanas rezultātā, ņemot vērā iespējamo iedarbību starp vidēm. Emisiju robežvērtības nosaka vienā no šādiem veidiem:

- a) emisiju robežvērtības nosaka, tās izsakot tādiem pašiem vai īsākiem laika periodiem un tādos pašos references apstākļos kā ar LPTP saistītajiem emisiju līmeņiem; vai
- b) nosaka tādas emisiju robežvērtības, kas vērtību, laika periodu vai references apstākļu ziņā atšķiras no šā punkta a) apakšpunktā noteiktajām.

Ja emisiju robežvērtības nosaka saskaņā ar b) apakšpunktu, kompetentā iestāde vismaz reizi gadā novērtē emisiju monitoringa rezultātus, lai nodrošinātu, ka emisijas normālos ekspluatācijas apstākļos nepārsniedz ar LPTP saistītos emisiju līmeņus.

Vispārīgos saistošos noteikumus, kas minēti 6. pantā, var piemērot, nosakot attiecīgās emisiju robežvērtības saskaņā ar šo pantu.

Ja tiek pieņemti vispārīgi saistoši noteikumi, tad tām iekārtu kategorijām, kurām ir līdzīgi raksturlielumi, kas ir būtiski, lai noteiktu zemākos sasniedzamos emisiju līmeņus, nosaka visstingrākās sasniedzamās emisiju robežvērtības, ko var panākt, piemērojot LPTP, un to dara, ņemot vērā pilnu ar LPTP saistīto emisiju līmeņu diapazonu. Vispārīgos saistošos noteikumus izstrādā dalībvalsts, balstīdamās uz LPTP secinājumos ietverto informāciju, kurā analizēta iespēja sasniegt ar LPTP saistīto emisiju līmeņu diapazona stingrāko augšējo robežu un demonstrēts labākais sniegums, ko minētās iekārtu kategorijas var sasniegt, piemērojot LPTP secinājumos aprakstītos LPTP.

4. Neskarot 9. panta 2. punktu, kompetentā iestāde attiecībā uz normāliem ekspluatācijas apstākļiem nosaka saistošus vides snieguma līmeņu diapazonus, kurus nedrīkst pārsniegt vienā vai vairākos periodos, kā noteikts 13. panta 5. punktā minētajos lēmumos par LPTP secinājumiem.

Turklāt kompetentā iestāde:

- a) nosaka, ņemot vērā iespējamo iedarbību starp vidēm, normāliem ekspluatācijas apstākļiem piemērojamas vides snieguma robežvērtības attiecībā uz ūdeni, kuras nedrīkst pārsniegt vienā vai vairākos periodos un kuras nav mazāk stingras par pirmajā daļā minētajiem saistošajiem diapazoniem,

- b) nosaka normāliem ekspluatācijas apstākļiem piemērojamus orientējošos vides snieguma līmeņus, kuri attiecas uz atkritumiem un resursiem, kas nav ūdens, un kuri nav mazāk stingri par pirmajā daļā minētajiem saistošajiem diapazoniem.
5. Atkāpjoties no 3. punkta un neskarot 18. pantu, kompetentā iestāde konkrētos gadījumos var pieņemt emisiju robežvērtības, kas ir augstākas par ar LPTP saistītajiem emisiju līmeņiem. Šādu atkāpi var piemērot tikai tad, ja novērtējums parāda, ka LPTP secinājumos aprakstīto ar LPTP saistīto emisiju līmeņu sasniegšana radītu izmaksas, kas salīdzinājumā ar vides ieguvumiem būtu nesamērīgi lielas šādu iemeslu dēļ:
- a) attiecīgās iekārtas ģeogrāfiskā atrašanās vieta vai vietējie vides apstākļi vai
 - b) attiecīgās iekārtas tehniskie raksturlielumi.

Kompetentā iestāde atļaujas nosacījumu pielikumā dokumentē iemeslus atkāpēm no 3. punkta piemērošanas, pirmajā daļā minētā novērtējuma rezultātu un piemēroto nosacījumu izmantojuma pamatojumu.

Emisiju robežvērtības, kas noteiktas saskaņā ar pirmo daļu, tomēr attiecīgā gadījumā nedrīkst pārsniegt šīs direktīvas pielikumos noteiktās emisiju robežvērtības.

Saskaņā ar šo punktu piešķirtajās atkāpēs ievēro II pielikumā noteiktos principus. Kompetentā iestāde nodrošina, ka operators sniedz novērtējumu par atkāpes ietekmi uz attiecīgo piesārņotāju koncentrāciju saņēmējvidē un jebkurā gadījumā nodrošina, ka netiek radīts būtisks piesārņojums un ka attiecībā uz vidi kopumā tiek sasniegts augsts aizsardzības līmenis. Atkāpes nepiešķir, ja tās varētu apdraudēt atbilstību 18. pantā minētajiem vides kvalitātes standartiem.

To, vai saskaņā ar šo punktu piešķirtās atkāpes ir pamatota, kompetentā iestāde atkārtoti novērtē ik pēc četriem gadiem vai kā daļu no atļaujas nosacījumu pārskatīšanas saskaņā ar 21. pantu, ja šāda pārskatīšana tiek veikta agrāk nekā četrus gadus pēc atkāpes piešķiršanas.

Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar kuru nosaka standartizētu metodiku, kā novērtēt šā punkta pirmajā daļā minēto LPTP secinājumu īstenošanas izmaksu un iespējamo vides ieguvumu nesamērīgumu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 75. panta 2. punktā.

6. Atkāpjoties no 4. punkta, kompetentā iestāde konkrētos gadījumos var noteikt mazāk stingrus saistošus vides snieguma līmeņu diapazonus vai vides snieguma robežvērtības. Šādu atkāpi var piemērot tikai tad, ja novērtējums parāda, ka LPTP secinājumos aprakstīto ar labākajiem pieejamiem tehniskajiem paņēmieniem saistīto snieguma līmeņu sasniegšana radīs būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, arī iedarbību starp vidēm, vai būtisku ekonomisku ietekmi šādu iemeslu dēļ:
- a) attiecīgās iekārtas ģeogrāfiskā atrašanās vieta vai vietējie vides apstākļi; vai
 - b) attiecīgās iekārtas tehniskie raksturlielumi.

Kompetentā iestāde atļaujas nosacījumu pielikumā dokumentē iemeslus atkāpēm no 4. punkta piemērošanas, pirmajā daļā minētā novērtējuma rezultātu un piemēroto nosacījumu pamatojumu.

Kompetentā iestāde nodrošina, ka darbība saskaņā ar mazāk stingriem saistošiem vides snieguma līmeņu diapazoniem vai vides snieguma robežvērtībām nerada nekādu būtisku ietekmi uz vidi, tostarp ūdens resursu noplicināšanu, un sasniedz augstu vides aizsardzības līmeni kopumā.

Pirmajā daļā minētā novērtējuma veikšanai Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka standartizētu metodiku. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 75. panta 2. punktā.

7. Atkāpjoties no 3. un 4. punkta, ja vien nav radīts būtisks piesārņojums un ja ir veikti visi pasākumi, kuru rezultātā piesārņojums mazinās, kompetentā iestāde var noteikt mazāk stingras emisiju robežvērtības vai vides snieguma robežvērtības tādas krīzes gadījumā, ko izraisījuši ārkārtas apstākļi, kurus operators un dalībvalstis nevar ietekmēt un kuri izraisa šādus nopietnus piegāžu traucējumus vai deficītu:
- a) enerģijas piegādes, ja enerģijas piegādes drošība ir saistīta ar sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm,
 - b) resursi, materiāli un aprīkojums, kas ir būtiski, lai operators varētu veikt darbības sabiedrības interesēs, ievērojot piemērojamās emisiju robežvērtības vai vides snieguma robežvērtības, vai
 - c) būtiski resursi, materiāli vai aprīkojums, ja produkcijas izlaide kompensē šādu deficītu vai traucējumus, ar sabiedrības veselību vai sabiedrības drošību saistītu iemeslu dēļ vai citu sevišķi svarīgu iemeslu dēļ saistībā ar sabiedrības interesēm.

Atkāpi piešķir ne ilgāk kā uz trim mēnešiem. Ja iemesli, kas pamato atkāpes piešķiršanu, joprojām pastāv, atkāpi var pagarināt uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus.

Tiklīdz piegādes apstākļi ir atjaunoti vai ir rasts alternatīvs risinājums enerģijas, resursu, materiālu vai aprīkojuma piegādēm, dalībvalsts nodrošina, ka lēmums noteikt mazāk stingras emisiju robežvērtības un vides snieguma robežvērtības zaudē spēku un iekārtas darbība atkal atbilst atļaujas nosacījumiem, kas noteikti saskaņā ar 3. un 4. punktu.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu pirmajā daļā minētās atkāpes rezultātā radušos emisiju monitoringu.

Kompetentā iestāde informāciju par atkāpi un tai piemērotajiem nosacījumiem dara publiski pieejamus saskaņā ar 24. panta 2. punktu.

Komisija vajadzības gadījumā var novērtēt un precizēt, izmantojot norādījumus, tos kritērijus, kas jāņem vērā šā punkta piemērošanā.

Dalībvalstis paziņo Komisijai par visām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar šo punktu, arī par atkāpes piešķiršanas pamatojumu, un par piemērotajiem nosacījumiem.

Komisija novērtē, vai atkāpes piešķiršana ir pamatota, pienācīgi ņemot vērā šajā punktā noteiktos kritērijus. Ja Komisija divu mēnešu laikā pēc tam, kad dalībvalsts paziņojusi šādu informāciju, izsaka iebildumus, dalībvalstis nekavējoties attiecīgi pārskata noteikto atkāpi.”;

16) direktīvā iekļauj šādu 15.a pantu:

“15.a pants

Atbilstības novērtēšana

1. Lai novērtētu atbilstību emisiju robežvērtībām normālos ekspluatācijas apstākļos saskaņā ar 14. panta 1. punkta h) apakšpunktu, to mērījumu korekcijas, ar ko nosaka validētās vidējās emisiju vērtības, nepārsniedz mērīšanas metodes mērījumu nenoteiktību.
2. Komisija līdz ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 24 mēnešiem no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka metodi, ar kuru normālos ekspluatācijas apstākļos novērtē atbilstību atļaujā noteiktajām emisiju robežvērtībām attiecībā uz emisijām gaisā un ūdenī. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 75. panta 2. punktā.

Pirmajā daļā minētā metode aptver vismaz validēto vidējo emisiju vērtību noteikšanu, un tajā nosaka, kā atbilstības novērtējumā jāņem vērā mērījumu nenoteiktība un emisiju robežvērtību pārsnieguma biežums.

3. Ja iekārta, uz kuru attiecas šī nodaļa, ietilpst arī III vai IV nodaļas darbības jomā un ja, ievērojot šā panta 1. punktu, ir pierādīta atbilstība saskaņā ar šo nodaļu noteiktajām emisiju robežvērtībām, uzskata, ka iekārta atbilst arī emisijas robežvērtībām, kuras attiecīgajiem piesārņotājiem normālos ekspluatācijas apstākļos noteiktas saskaņā ar III vai IV nodaļu.”;

17) direktīvas 16. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

- “2. Tā periodiskā monitoringa biežumu, kas minēts 14. panta 1. punkta e) apakšpunktā, kompetentā iestāde nosaka atļaujā katrai atsevišķai iekārtai vai vispārīgos saistošos noteikumos.

Neskarot šā punkta pirmo daļu, periodisku monitoringu attiecīgā gadījumā veic saskaņā ar LPTP secinājumiem un vismaz reizi četros gados — pazemes ūdeņu monitoringu un reizi deviņos gados — augsnes monitoringu, ja vien šāda monitoringa pamatā nav sistemātisks novērtējums par piesārņojuma apdraudējumu.”;

18) direktīvas 16. pantā iekļauj šādu punktu:

- “3. Kvalitātes kontrole laboratorijās, kuras veic monitoringu, būtu jābalsta uz CEN standartiem vai, ja CEN standarti nav pieejami, uz ISO, valstu vai citiem starptautiskiem standartiem, kas nodrošina, ka iegūtajiem datiem ir līdzvērtīga zinātniskā kvalitāte.”;

19) direktīvas 16. pantā iekļauj šādu punktu:

“4. Ja 15. panta 5. punktā minētais novērtējums liecina, ka atkāpei būs skaitliski izsakāma vai izmērāma ietekme uz vidi, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgo piesārņotāju koncentrācija saņēmējvidē tiek monitorēta. Attiecīgā gadījumā šajā punktā minētā monitoringa vajadzībām attiecībā uz katru attiecīgo piesārņotāju izmanto monitoringa un mērīšanas metodes, kas noteiktas citos attiecīgos Savienības tiesību aktos.”;

20) direktīvas 18. pantu aizstāj ar šādu:

“18. pants

Vides kvalitātes standarti

Gadījumos, kad kāds vides kvalitātes standarts prasa stingrākus nosacījumus nekā tie, ko iespējams sasniegt ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, atļaujā iekļauj papildu pasākumus, ar kuriem samazina iekārtas konkrēto devumu attiecīgajā teritorijā sastopamā piesārņojuma radīšanā, neierobežojot citus pasākumus, kurus var veikt vides kvalitātes standartu izpildei.

Ja atļaujā saskaņā ar pirmo daļu ir iekļauti stingrāki nosacījumi, kompetentā iestāde novērtē šo stingrāko nosacījumu ietekmi uz attiecīgo piesārņotāju koncentrāciju saņēmējvidē.

Ja iekārtas emitēto piesārņotāju slodzei ir skaitliski izsakāma vai izmērāma ietekme uz vidi, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgo piesārņotāju koncentrācija saņēmējvidē tiek monitorēta. Šāda monitoringa rezultātus pārsūta kompetentajai iestādei.

Ja attiecīgajiem piesārņotājiem monitoringa un mērīšanas metodes ir noteiktas citos attiecīgos Savienības tiesību aktos, šādas metodes, attiecīgā gadījumā arī uz ietekmi balstītas metodes, izmanto trešajā daļā minētā monitoringa vajadzībām.”;

21) direktīvas 20. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka operators informē kompetento iestādi par visām tādām plānotajām iekārtas parametru vai darbības veida izmaiņām vai tās paplašināšanu, kas var ietekmēt vidi, un šādu informāciju sniedz savlaicīgi un jebkurā gadījumā pirms jebkuru šādu izmaiņu veikšanas vai paplašināšanas. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde atļauju atjaunina. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde savlaicīgi reaģē uz operatora sniegto informāciju.”;

22) direktīvas 21. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) visi attiecīgās iekārtas atļaujas nosacījumi ir pārskatīti un vajadzības gadījumā atjaunināti, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, attiecīgā gadījumā jo īpaši 15. panta 3., 4. un 5. punktam;”;

23) direktīvas 21. panta 5. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) ja ir jānodrošina atbilstība 18. pantā minētam vides kvalitātes standartam, arī jauna vai pārskatīta kvalitātes standarta gadījumā, vai ja atļauja ir jāpārskata saņēmējvides statusa dēļ, lai panāktu atbilstību plāniem un programmām, kas noteikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.”;

24) direktīvas 21. panta 5. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“d) ja operators prasa pagarināt tādas iekārtas ekspluatācijas ilgumu, kurā veic I pielikuma 5.4. punktā minētās darbības.”;

25) direktīvas 23. panta 4. punkta piekto daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija pieņem un attiecīgā gadījumā regulāri atjaunina norādījumus par kritērijiem vides risku novērtēšanai.”;

26) direktīvas 24. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) iekārtas atļaujas vai atļaujas nosacījumu atjaunināšana saskaņā ar 21. panta 5. punktu;”;

- ii) punktā iekļauj šādu apakšpunktu:
 - “e) atļaujas atjaunināšana saskaņā ar 21. panta 3. punktu vai 21. panta 4. punktu.”;
- b) panta 2. punktu groza šādi:
 - i) punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“2. Pēc tam, kad lēmums par atļaujas piešķiršanu, pārskatīšanu vai atjaunināšanu ir pieņemts, kompetentā iestāde attiecībā uz a), b) un f) apakšpunktu bez maksas, atļaujot piekļuvi ne tikai reģistrētiem lietotājiem, dara sabiedrībai pieejamu, arī sistemātiski internetā, tādā tīmekļa lapā, kas ir viegli atrodama, šādu informāciju:”;
 - ii) punkta a) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:
 - “a) lēmuma saturs, tostarp atļaujas kopija un atļaujas vēlāku atjauninājumu kopija, attiecīgā gadījumā ietverot konsolidētus atļaujas nosacījumus;”;
 - “c) “c) pirms lēmuma pieņemšanas notikušās apspriešanās rezultāti, arī saskaņā ar 26. pantu notikušās apspriešanās rezultāti, un paskaidrojums par to, kā tie ņemti vērā minētajā lēmumā;”;

iii) punkta apakšpunktus aizstāj ar šādu:

- “e) tas, kā tika noteikti 14. pantā minētie atļaujas nosacījumi, arī emisiju robežvērtības, vides snieguma līmeņi un vides snieguma robežvērtības, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistītos emisiju līmeņus un vides snieguma līmeņus;
- f) ja atkāpi piešķir saskaņā ar 15. pantu, šādas atkāpes konkrētie iemesli, kuru pamatā ir minētajā punktā noteiktie kritēriji, un piemērotie nosacījumi.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

- “3. Turklāt kompetentā iestāde bez maksas un ne tikai reģistrētiem lietotājiem dara sabiedrībai pieejamu, arī sistemātiski internetā, tādā tīmekļa lapā, kas ir viegli atrodamā, šādu informāciju:
- a) attiecīga informācija par pasākumiem, ko operators pēc darbību galīgas izbeigšanas veic saskaņā ar 22. pantu;
 - b) saskaņā ar atļaujas nosacījumiem prasītā emisiju monitoringa rezultāti, kuri ir kompetento iestāžu rīcībā;
 - c) 16. panta 4. punktā un 18. pantā minētā monitoringa rezultāti.”;

27) direktīvas 25. panta 1. punktā iekļauj šādas daļas:

“Tiesības celt prasību izskatīšanas procedūrā nav atkarīgas no tā, kāda loma attiecīgajam sabiedrības loceklim bijusi šajā direktīvā paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru līdzdalības posmā.

Izskatīšanas procedūra ir taisnīga, vienlīdzīga, savlaicīga un nav pārmērīgi dārga, un tajā paredz pienācīgus un iedarbīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, tostarp attiecīgā gadījumā pagaidu tiesiskās aizsardzības līdzekļus.”;

28) direktīvas 26. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Ja dalībvalsts apzinās, ka iekārtas ekspluatācija varētu būtiski negatīvi ietekmēt vidi citā dalībvalstī, vai ja dalībvalsts, kuru minētās iekārtas ekspluatācija varētu būtiski ietekmēt, to pieprasa, tad dalībvalsts, kurā saskaņā ar 4. pantu vai 20. panta 2. punktu atļaujas pieteikums iesniegts, tai pašā laikā, kad tā informāciju dara publiski pieejamu, minētajai otrai dalībvalstij nosūta visu informāciju, kas jāsniedz vai jā dara pieejama saskaņā ar IV pielikumu. Abas dalībvalstis, balstoties uz minēto informāciju, apspriežas, un vienlaikus tiek nodrošināts, ka tās dalībvalsts komentāri, kura var tikt būtiski ietekmēti, tiek sniegti pirms lēmuma pieņemšanas tās dalībvalsts kompetentajā iestādē, kuras teritorijā iesniegts atļaujas pieteikums. Ja dalībvalsts, kas varētu tikt būtiski ietekmēta, periodā, kurā notiek apspriešanās ar attiecīgo sabiedrības daļu, komentārus nesniedz, kompetentā iestāde atļaujas izsniegšanas procedūru turpina.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos gadījumos komentārus par atļaujas pieteikumu var sniegt arī tās dalībvalsts sabiedrība, kura varētu tikt būtiski ietekmēta, un ka komentēšana ir pieejama tikpat ilgu periodu, cik tā bija pieejama dalībvalstī, kurā pieteikums iesniegts.”;

29) pēc 26. panta iekļauj šādu virsrakstu:

“IIa nodaļa

Iespējas inovācijai un tās veicināšana”;

30) direktīvas 27. pantu aizstāj ar šādu:

“27. pants

Jauni tehniskie paņēmieni

Dalībvalstis attiecīgā gadījumā veicina jaunu tehnisko paņēmieni izstrādi un izmantošanu, it sevišķi, ja šādi tehniskie paņēmieni ir norādīti LPTP secinājumos, LPTP atsauces dokumentos vai 27.a pantā minētā industriālās pārveides un emisiju inovācijas centra konstatējumos.”;

31) iekļauj šādus pantus:

“27.a pants

Industriālās pārveides un emisiju inovācijas centrs

1. Komisija izveido un vada industriālās pārveides un emisiju inovācijas centru (“centrs” jeb “*INCITE*”).
2. Centrs vāc un analizē informāciju par inovatīviem tehniskajiem paņēmieniem, arī jauniem un transformatīviem tehniskajiem paņēmieniem, kas cita starpā palīdz līdz minimumam samazināt piesārņojumu, sekmē dekarbonizāciju, resursefektivitāti un aprites ekonomiku, kurā izmanto mazāk ķīmikāliju vai izmantotās ķīmikālijas ir drošākas, un kas ir būtiski šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošajām darbībām un raksturo to izstrādes pakāpi un vides sniegumu. Komisija centra konstatējumus ņem vērā, sagatavojot 13. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto informācijas apmaiņas darba programmu un izstrādājot, izskatot un atjauninot 13. panta 1. punktā minētos LPTP atsauces dokumentus.
3. Centram palīdz:
 - a) dalībvalstu pārstāvji,
 - b) attiecīgās publiskās iestādes,
 - c) attiecīgie pētniecības institūti,
 - d) pētniecības un tehnoloģiju organizācijas,

- e) attiecīgo nozaru un lauksaimnieku pārstāvji,
 - f) tehnoloģiju nodrošinātāji,
 - g) nevalstiskas organizācijas, kuras veicina cilvēka veselības vai vides aizsardzību,
 - h) Komisija.
4. Centrs savus konstatējumus dara publiski pieejamus, ja vien to neliedz Direktīvas 2003/4/EK 4. panta 1. un 2. punktā noteiktie ierobežojumi.

Komisija pieņem īstenošanas aktu, kurā nosaka sīki izstrādātu kārtību, kas vajadzīga centra izveidei un darbībai. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 75. panta 2. punktā.

27.b pants

Jaunu tehnisko paņēmienu testēšana

Neskarot 18. pantu, kompetentā iestāde jaunu tehnisko paņēmienu testēšanas nolūkā uz laiku, kas kopumā nepārsniedz 30 mēnešus, var piešķirt pagaidu atkāpes no 15. panta 2., 3. un 4. punktā noteiktajām prasībām un no 11. panta a) un b) punktā izklāstītajiem principiem, ja vien pēc atļaujā noteiktā perioda šo tehnisko paņēmienu beidz testēt vai arī darbība sasniedz vismaz ar LPTP saistītos emisiju līmeņus.

27.c pants

Ar jauniem tehniskajiem paņēmieniem saistītie emisiju līmeņi un indikatīvas vides snieguma vērtības

Atkāpjoties no 21. panta 3. punkta, kompetentā iestāde var noteikt:

- a) emisiju robežvērtības, kuras nodrošina, ka sešu gadu laikā pēc tam, kad attiecībā uz iekārtas galveno darbību publicēts lēmums par LPTP secinājumiem saskaņā ar 13. panta 5. punktu, emisijas normālos ekspluatācijas apstākļos nepārsniedz ar jauniem tehniskajiem paņēmieniem saistītos emisiju līmeņus, kas noteikti lēmumos par LPTP secinājumiem;
- b) indikatīvās vides snieguma vērtības, kas atbilst lēmumiem par LPTP secinājumiem.

27.d pants

Pārveide virzībā uz tīru, aprītīgu un klimatneitrālu rūpniecību

1. Dalībvalstis pieprasa, lai operators līdz 2030. gada 30. jūnijam savā vides pārvaldības sistēmā iekļauj indikatīvu pārveides plānu, kas aptver I pielikuma 1., 2., 3., 4., 6.1.a un 6.1.b punktā uzskaitītās darbības. Pārveides plānā iekļauj informāciju par to, kā operators laikā no 2030. gada līdz 2050. gadam iekārtu pārveidos, lai palīdzētu līdz 2050. gadam izveidot ilgtspējīgu, tīru, aprītīgu, resursefektīvu un klimatneitrālu ekonomiku, tostarp attiecīgā gadījumā veikt pamatīgu industriālo pārveidi, kā minēts 27.e pantā.

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka ne vēlāk kā vienu gadu pēc šā punkta pirmajā daļā noteiktā termiņa 14.a panta 4. punktā sestajā daļā minētā revīzijas organizācija novērtē šā punkta pirmajā daļā minēto pārveides plānu saskaņā ar prasībām, kas noteiktas šā panta 5. punktā minētajā deleģētajā aktā.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai, izskatot atļaujas nosacījumus saskaņā ar 21. panta 3. punktu pēc tam, kad pēc 2030. gada 1. janvāra publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem, operators savā vides pārvaldības sistēmā iekļauj pārveides plānu katrai iekārtai, kas veic kādu no I pielikumā uzskaitītajām darbībām, kura nav minēta 1. punktā. Pārveides plānā, izmantojot 4. punktā minēto formātu, iekļauj informāciju par to, kā operators laikā no 2030. gada līdz 2050. gadam iekārtu pārveidos, lai palīdzētu līdz 2050. gadam izveidot ilgtspējīgu, tīru, apritīgu un klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar prasībām, kas noteiktas šā panta 5. punktā minētajā deleģētajā aktā.

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka ne vēlāk kā vienu gadu pēc 21. panta 3. punktā minētās pārskatīšanas beigām 14.a panta 4. punkta sestajā daļā minētā revīzijas organizācija novērtē 2. punkta pirmajā daļā minēto pārveides plānu saskaņā ar prasībām, kas noteiktas 4. punktā minētajā deleģētajā aktā.

3. Ja divas vai vairākas iekārtas kontrolē viens un tas pats operators vai ja iekārtas kontrolē dažādi operatori, kas ir viena un tā paša uzņēmuma daļa vienā un tajā pašā dalībvalstī, uz šīm iekārtām var attiecināt vienu pārveides plānu.

Ja pārveides plānu elementi jau ir izstrādāti saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem un atbilst šim pantam, pārveides plānā var izdarīt atsauci uz attiecīgajiem dokumentiem.

4. Operators savu pārveides plānu, pārveides plāna atjauninājumus, kā arī 1. un 2. punktā minētā novērtējuma rezultātus publisko kā daļu no vides pārvaldības sistēmā noteiktās attiecīgās informācijas publiskošanas, kā minēts 14.a panta 4. punktā.
5. Komisija līdz 2026. gada 30. jūnijam pieņem deleģēto aktu, lai papildinātu šo direktīvu, un ar to precizē pārveides plānu saturu, pamatojoties uz 1., 2. un 3. punktā prasīto informāciju.

Komisija līdz 2034. gada 31. decembrim pārskata un attiecīgā gadījumā rediģē pirmajā daļā minēto deleģēto aktu.

27.e pants

Pamatīga industriālā pārveide

1. Neskarot 18. pantu, gadījumā, ja notiek iekārtas pamatīga industriālā pārveide, kas paredzēta attiecīgajā pārveides plānā, kurš aptver iekārtu, kompetentā iestāde var pagarināt laikposmu, kurā iekārtai jāizpilda 21. panta 3. punktā minētie atjauninātie atļaujas nosacījumi, kopumā līdz maksimāli astoņiem gadiem, ja:
 - a) iekārtas atļaujā ir ietverts apraksts par pamatīgo industriālo pārveidi, emisiju līmeņiem un resursefektivitāti, kas tiks panākta, kā arī īstenošanas grafiku un atskaites punktiem;
 - b) operators reizi gadā ziņo kompetentajai iestādei par pamatīgas industriālās pārveides īstenošanā paveikto un
 - c) laikposmā, kas atvēlēts iekārtas pārveidei, kompetentā iestāde nodrošina, ka netiek radīts būtisks piesārņojums un ka kopumā tiek sasniegts augsts vides aizsardzības līmenis.

Dalībvalstis vismaz reizi gadā, kad tās ziņo Komisijai saskaņā ar 72. pantu, informē Komisiju par piešķirtajām atkāpēm.

2. Neskarot 18. un 22. pantu, ja notiek pamatīga industriālā pārveide, kura ietver iekārtas slēgšanu un aizstāšanu ar jaunu iekārtu atbilstīgi attiecīgajam pārveides plānam, kas aptver iekārtu, un kura saskaņā ar 13. panta 5. punktu jāpabeidz 8 gadu laikā pēc tam, kad publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem saistībā ar esošās iekārtas galveno darbību, kompetentā iestāde var atcelt pienākumu atjaunināt atļauju saskaņā ar 21. panta 3. punktu, ja ir izpildīti visi tālāk minētie nosacījumi:
- a) esošās iekārtas atļaujā ir ietverts slēgšanas plāna apraksts un ar to saistītais grafiks un atskaites punkti;
 - b) operators reizi gadā ziņo kompetentajai iestādei par paveikto saistībā ar esošās iekārtas slēgšanas plānu un tās aizstāšanu ar jaunu iekārtu;
 - c) laikposmā pirms iekārtas slēgšanas kompetentā iestāde pārliecinās, ka netiek radīts būtisks piesārņojums un ka kopumā tiek sasniegts augsts vides aizsardzības līmenis.

Dalībvalstis vismaz reizi gadā, kad tās ziņo Komisijai saskaņā ar 72. pantu, informē Komisiju par piešķirtajām atkāpēm.”;

32) direktīvas 30. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Kompetentā iestāde gadījumos, kad operators nevar ievērot robežvērtības tāpēc, ka nopietna deficīta apstākļos pārtrauktas kurināmā ar zemu sēra saturu piegādes, drīkst piešķirt atkāpi, kuras ilgums nepārsniedz sešus mēnešus, no pienākuma nodrošināt atbilstību 2. un 3. punktā noteiktajām sēra dioksīda emisiju robežvērtībām sadedzināšanas stacijās, kurās parasti šajā nolūkā izmanto kurināmo ar zemu sēra saturu.

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par visām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar pirmo daļu, arī par iemesliem, kas pamato atkāpju piešķiršanu, un piemērotajiem nosacījumiem.”;

33) direktīvas 30. panta 6. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis informē Komisiju par visām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar pirmo daļu, arī par iemesliem, kas pamato atkāpju piešķiršanu, un piemērotajiem nosacījumiem.”;

34) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“34.a pants

Sadedzināšanas stacijas, kas ir mazas, izolētas sistēmas daļa

1. Līdz 2029. gada 31. decembrim dalībvalstis var sadedzināšanas stacijas, kas ... [šīs grozošās spēkā stāšanās diena] ir daļa no mazas, izolētas sistēmas, atbrīvojot no pienākuma nodrošināt atbilstību emisiju robežvērtībām, kas 30. panta 2. punktā un 15. panta 3. punktā noteiktas attiecībā uz sēra dioksīdu, slāpekļa oksīdiem un putekļiem, vai attiecīgā gadījumā 31. pantā minētajām sēra atdalīšanas pakāpēm. Sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un putekļu emisiju robežvērtības, kas, ievērojot Direktīvā 2001/80/EK un Direktīvā 2008/1/EK noteiktās prasības, ir noteiktas šādu sadedzināšanas staciju atļaujā, vismaz saglabā noteiktajā līmenī.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka emisijas tiek monitorētas un ka nerodas būtisks piesārņojums. Atbrīvojumu no emisiju robežvērtību piemērošanas iekārtām dalībvalstis var piešķirt tikai tad, ja ir veikti visi iespējamie pasākumi, kas rada mazāku piesārņojumu. Atbrīvojumu nepiešķir uz ilgāku laiku nekā nepieciešams.

2. No 2030. gada 1. janvāra nodrošina attiecīgo sadedzināšanas staciju atbilstību emisiju robežvērtībām, kas attiecībā uz sēra dioksīdu, slāpekļa oksīdiem un putekļiem noteiktas V pielikuma 2. daļā, un emisiju robežvērtībām, kas attiecībā uz sēra dioksīdu, slāpekļa oksīdiem un putekļiem noteiktas 15. panta 3. punktā.
3. Dalībvalstis, kas nosaka atbrīvojumus saskaņā ar šā panta 1. punktu, īsteno atbilstības plānu, kas attiecas uz sadedzināšanas stacijām, kurām piešķirti šādi atbrīvojumi. Atbilstības plānā ietver informāciju par pasākumiem, kuru mērķis ir līdz 2029. gada 31. decembrim panākt attiecīgo staciju atbilstību emisiju robežvērtībām, kas sēra dioksīdam, slāpekļa oksīdiem un putekļiem noteiktas V pielikuma 2. daļā, un emisiju robežvērtībām, kas sēra dioksīdam, slāpekļa oksīdiem un putekļiem noteiktas 15. panta 3. punktā. Atbilstības plānā ietver arī informāciju par pasākumiem, ar kuriem plāna aptvertajā laikposmā līdz minimumam tiks mazināts piesārņotāju emisiju apjoms un ilgums, un informāciju par pieprasījuma pārvaldības pasākumiem un iespējām pāriet uz tīrākiem kurināmajiem vai tīrākām alternatīvām, piemēram, izmantot atjaunīgos energoresursus un veidot savienojumus ar kontinentālajiem tīkliem.

4. Ne vēlāk kā ... [seši mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] dalībvalstis savus atbilstības plānus dara zināmus Komisijai. Komisija plānus izvērtē un, ja Komisija neceļ iebildumus 12 mēnešu laikā pēc plāna saņemšanas, attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka plāns ir pieņemts. Ja Komisija ir cēlusi iebildumus tāpēc, ka plāns negarantē, ka līdz 2029. gada 31. decembrim tiks panākta attiecīgo staciju atbilstība vai ka plāna aptvertajā laikposmā līdz minimumam tiks mazināts piesārņotāju emisiju apjoms un ilgums, attiecīgā dalībvalsts sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Komisija dalībvalstij paziņojusi par iebildumiem, dara Komisijai zināmu pārskatītu plānu. Attiecībā uz Komisijai paziņotās plāna pārskatītās versijas izvērtēšanu otrajā teikumā minētais laikposms ir seši mēneši.
5. Ne vēlāk kā ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena + 18 mēneši] un katra nākamā kalendārā gada beigās dalībvalstis Komisijai ziņo par atbilstības plānā aprakstīto darbību īstenošanas gaitu. Dalībvalstis Komisiju informē par jebkādam turpmākām izmaiņām atbilstības plānā. Attiecībā uz Komisijai paziņotā plāna pārskatītās versijas izvērtēšanu 4. punkta otrajā teikumā minētais laikposms ir seši mēneši.
6. Dalībvalsts informāciju par atkāpi un tai piemērotajiem nosacījumiem dara publiski pieejamu saskaņā ar 24. panta 2. punktu.”;

35) direktīvas 42. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šī nodaļa neattiecas uz gazifikācijas vai pirolīzes stacijām, ja gāzes vai šķidrumus, kas rodas šādā atkritumu termiskā apstrādē, pirms to incinerācijas apstrādā tādā mērā, ka:

- a) incinerācija rada mazāku emisiju apjomu nekā tādu tirgū pieejamo vismazāk piesārņojošo kurināmo sadedzināšana, ko varētu sadedzināt iekārtā;
- b) attiecībā uz emisijām, kas nav slāpekļa oksīdi, sēra oksīdi un putekļi, incinerācija nerada lielāku emisiju apjomu par emisijām no atkritumu incinerācijas vai līdzincinerācijas.”;

36) direktīvas 48. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka emisiju monitoringu veic saskaņā ar VI pielikuma 6. un 7. daļu.

Emisijas gaisā no atkritumu incinerācijas un līdzincinerācijas stacijām uzrauga arī ārpusnormālos ekspluatācijas apstākļos. Emisijas palaišanas un apturēšanas laikā, kamēr atkritumi netiek dedzināti, tostarp PHDD/F un dioksīniem līdzīgu PHB emisijas, aplēš, pamatojoties uz mērījumu kampaņām, ko veic regulāros intervālos, piemēram, reizi trijos gados, plānoto palaišanas vai apturēšanas darbību laikā. Cik vien iespējams novērš vai samazina PHDD/F un dioksīniem līdzīgu PHB emisijas.”;

37) direktīvas 63. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja esošā iekārtā veic būtiskas izmaiņas vai ja tā pēc būtisku izmaiņu veikšanas pirmo reizi ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, to iekārtas daļu, kurā veic būtiskas izmaiņas, uzskata par jaunu iekārtu.”;

38) direktīvas 70. pantā 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Monitoringu un tās laboratorijas kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, kas veic monitoringu, īsteno saskaņā ar CEN standartiem vai, ja CEN standarti nav pieejami, ISO, valstu vai citiem starptautiskajiem standartiem, kas nodrošina, ka iegūtajiem datiem ir līdzvērtīga zinātniskā kvalitāte.”;

39) pēc 70. panta iekļauj šādu virsrakstu:

“VIa nodaļa

Īpaši noteikumi attiecībā uz mājputnu un cūku audzēšanu”;

40) pēc virsraksta “IVa nodaļa” iekļauj šādus pantus:

“70.a pants

Darbības joma

Šī nodaļa attiecas uz darbībām, kuras izklāstītas Ia pielikumā un kuras sasniedz minētajā pielikumā noteiktās jaudas robežvērtības.

70.b pants

Apvienošanas noteikums

1. Dalībvalstis pieņem pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, ja divas vai vairākas iekārtas atrodas tuvu viena otrai un ja to operators ir viens un tas pats vai ja iekārtas ir tādu operatoru kontrolē, kuriem ir ekonomiska vai juridiska saikne, tad 70.a pantā minētās jaudas robežvērtības aprēķina vajadzībām kompetentā iestāde šīs iekārtas var uzskatīt par vienu vienību.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirmajā daļā minēto noteikumu neizmanto šajā direktīvā paredzēto pienākumu apiešanai.

2. Līdz ... [48 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm publicē vadlīnijas par kritērijiem, pēc kuriem dažādas iekārtas saskaņā ar 1. punktu uzskata par vienu vienību.

70.c pants

Atļaujas un reģistrācija

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka neviena iekārta, uz kuru attiecas šī nodaļa, netiek ekspluatēta bez atļaujas vai bez reģistrācijas un ka visu šīs nodaļas darbības jomā ietilpstošo iekārtu ekspluatācija atbilst 70.i pantā minētajiem vienotajiem nosacījumiem ekspluatācijas noteikumu īstenošanai.

Lai izvairītos no administratīvā sloga radīšanas, dalībvalstis iekārtu reģistrācijai var izmantot jebkādu līdzīgu jau pastāvošu procedūru.

Dalībvalstis var piemērot atļaujas piešķiršanas procedūru intensīvai māļputnu un cūku audzēšanai:

- a) ar vairāk nekā 40 000 vietām māļputniem,
- b) ar vairāk nekā 2000 vietām nobarojamām cūkām (virs 30 kg) vai
- c) ar vairāk nekā 750 vietām sivēnmātēm.

Dalībvalstis attiecībā uz noteiktu kategoriju iekārtām, uz kurām attiecas šī nodaļa, var iekļaut prasības 6. pantā minētajos vispārīgajos saistošajos noteikumos.

Dalībvalstis nosaka reģistrācijas vai atļaujas piešķiršanas procedūru iekārtām, uz kurām attiecas šī nodaļa. Minētās procedūras ietver vismaz 2. punktā minēto informāciju.

2. Reģistrācijā vai atļaujas pieteikumos iekļauj vismaz šādu elementu aprakstu:

- a) iekārta un tās darbības;
- b) dzīvnieka veids;

- c) vajadzības gadījumā dzīvnieku blīvums, kas izteikts LLV uz hektāru un aprēķināts saskaņā ar Ia pielikumu;
 - d) iekārtas jauda,
 - e) iekārtas emisiju avoti,
 - f) no iekārtas emitēto paredzamo emisiju veids un daudzums katrā vidē.
3. Pieteikumos iekļauj arī netehnisku 2. punktā minētās informācijas kopsavilkumu.
 4. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka operators nekavējoties informē kompetento iestādi par to, ka iekārtā, uz kuru attiecas šī nodaļa, plānots veikt būtiskas izmaiņas, kas varētu ietekmēt vidi. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde atļauju pārskata un atjaunina vai pieprasa, lai operators iesniedz jaunas atļaujas pieteikumu vai veic jaunu reģistrāciju.
 5. Komisija novērtē 70.i pantā paredzēto ekspluatācijas noteikumu īstenošanas ietekmi un līdz ... [pieci gadi pēc ekspluatācijas noteikumu piemērošanas termiņa] iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par minētā novērtējuma rezultātiem.

70.d pants

Operatora pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operators veic emisiju un saistīto vides snieguma līmeņu monitoringu saskaņā ar 70.i pantā minētajiem vienotajiem nosacījumiem ekspluatācijas noteikumu īstenošanai.

Monitoringa datus iegūst ar mērīšanas metodēm vai, ja tas nav iespējams, ar tādām aprēķina metodēm, kurās izmanto emisijas faktorus. Metodes, ko izmanto monitoringa datu iegūšanai, apraksta ekspluatācijas noteikumos.

Operators visus monitoringa rezultātus reģistrē un apstrādā vismaz piecus gadus tā, lai būtu iespējams verificēt atbilstību ekspluatācijas noteikumos noteiktajām emisiju robežvērtībām un vides snieguma robežvērtībām.

2. Ja 70.i pantā minētajos vienotajos nosacījumos ekspluatācijas noteikumu īstenošanai paredzētās emisiju robežvērtības un vides snieguma robežvērtības netiek ievērotas, dalībvalstis pieprasa, lai operators nekavējoties veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstības atjaunošanu pēc iespējas īsākā laikā.

3. Operators nodrošina, ka kūtsmēslu apsaimniekošana, tostarp jebkurā iekārtā radušos atkritumu, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai citu atlieku izkliede uz zemes notiek saskaņā ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, kas norādīti ekspluatācijas noteikumos un citos attiecīgajos Savienības tiesību aktos, un ka tas nerada būtisku vides piesārņojumu.

70.e pants

Monitorings

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikts piemērots monitorings saskaņā ar vienotajiem nosacījumiem ekspluatācijas noteikumu īstenošanai.
2. Visus monitoringa rezultātus reģistrē, apstrādā un prezentē tā, lai kompetentā iestāde varētu verificēt atbilstību ekspluatācijas apstākļiem, emisiju robežvērtībām un vides snieguma robežvērtībām, kas iekļautas 6. pantā minētajos vispārīgajos saistošajos noteikumos vai atļaujā.
3. Operators pēc pieprasījuma 2. punktā norādītos datus un informāciju bez kavēšanās dara pieejamus kompetentajai iestādei. Kompetentā iestāde šādu pieprasījumu var izteikt, lai verificētu atbilstību vienotajiem nosacījumiem attiecībā uz ekspluatācijas noteikumiem. Kompetentā iestāde šādu pieprasījumu izsaka, ja piekļuvi 2. punktā norādītajiem datiem vai informācijai pieprasa kāds sabiedrības loceklis.

70.f pants

Neatbilstība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka emisiju un vides snieguma līmeņu vērtības tiek monitorētas saskaņā ar 70.i pantā minētajiem vienotajiem nosacījumiem ekspluatācijas noteikumu īstenošanai, nepārsniedz minētajā pantā noteiktās emisiju robežvērtības un vides snieguma robežvērtības.
2. Dalībvalstis izveido iedarbīgu vides inspekcijās vai citos pasākumos balstītu atbilstības uzraudzības sistēmu, ar kuras palīdzību pārbauda atbilstību šajā nodaļā noteiktajām prasībām.
3. Ja šajā nodaļā noteiktās prasības netiek ievērotas, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde pieprasa, lai operators papildus pasākumiem, ko viņš veicis saskaņā ar 70.d pantu, veiktu jebkādus citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka atbilstība tiek atjaunota nekavējoties.

Ja neatbilstība izraisa būtisku vietējo gaisa, ūdens vai augsnes apstākļu pasliktināšanos vai ja tā rada vai varētu radīt būtisku apdraudējumu cilvēka veselībai, kompetentā iestāde iekārtas darbību aptur līdz brīdim, kad atbilstība ir atjaunota.

70.g pants

Sabiedrības informēšana un līdzdalība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai sabiedrības daļai laikus tiek dotas reālas iespējas piedalīties šādās procedūrās:
 - a) 6. pantā minēto vispārīgo saistošo noteikumu sagatavošana par atļaujām iekārtām, uz kurām attiecas šī nodaļa;
 - b) atļaujas piešķiršana jaunai iekārtai, uz kuru attiecas šī nodaļa;
 - c) atjauninātas atļaujas piešķiršana saskaņā ar 70.c panta 4. punktu sakarā ar jebkādām būtiskām izmaiņām esošā iekārtā, uz kuru attiecas šī nodaļa; vai
 - d) reģistrācijas procedūra gadījumā, ja netiek pieņemti vispārīgi saistoši noteikumi, un dalībvalstis atļauj iekārtu tikai reģistrēt.

2. Kompetentā iestāde bez maksas un ne tikai reģistrētiem lietotājiem dara sabiedrībai pieejamus, arī sistemātiski internetā, šādus dokumentus un informāciju:
 - a) atļauja vai reģistrācija;
 - b) saskaņā ar 1. punktu rīkotās apspriešanās rezultāti;

- c) 6. pantā minētie vispārīgie saistošie noteikumi, kas piemērojami iekārtām, uz kurām attiecas šī nodaļa; un
- d) ziņojumi par to iekārtu inspekcijām, uz kurām attiecas šī nodaļa.

70.h pants

Iespēja vērsties tiesu iestādēs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar attiecīgo valsts tiesību sistēmu attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem ir piekļuve izskatīšanas procedūrai tiesā vai citā ar likumu izveidotā neatkarīgā un objektīvā struktūrā, lai lēmumu, aktu vai nolaidību, uz kuru attiecas šī nodaļa, apstrīdētu pēc būtības vai apstrīdētu to procesuālo likumību, ja ir ievērots viens no šādiem nosacījumiem:
 - a) tie ir pietiekami ieinteresēti;
 - b) ir aizskartas to tiesības, ja dalībvalsts administratīvi procesuālajās tiesībās tas paredzēts kā priekšnosacījums.

Tiesības celt prasību izskatīšanas procedūrā nav atkarīgas no tā, kāda loma attiecīgajam sabiedrības loceklim bijusi šajā direktīvā paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru līdzdalības posmā.

Izskatīšanas procedūra ir taisnīga, vienlīdzīga, savlaicīga un nav pārmērīgi dārga, un tajā paredz pienācīgus un iedarbīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, tostarp attiecīgā gadījumā pagaidu tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

2. Dalībvalstis nosaka, kurā stadijā minētos lēmumus, aktus vai nolaidību var apstrīdēt.

70.i pants

Vienoti nosacījumi ekspluatācijas noteikumu īstenošanai

1. Pirms vienotu nosacījumu ieviešanas ekspluatācijas noteikumu īstenošanai saskaņā ar 2. punktu Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, attiecīgajām nozarēm, nevalstiskajām organizācijām, kuras veicina vides aizsardzību, un Komisiju. Informācijas apmaiņa jo īpaši ir saistīta ar:
 - a) iekārtu un tehnisko paņēmieni emisiju un vides snieguma līmeņiem, kā arī citiem pasākumiem, kas atbilst III pielikumam;
 - b) izmantotajiem tehniskajiem paņēmieniem, saistīto pārraudzību, starpvides ietekmi, ekonomisko un tehnisko pamatotību un norisēm šajā jomā;
 - c) labākajiem pieejamajiem tehniskiem paņēmieniem, kas apzināti, ņemot vērā a) un b) apakšpunktā minētos jautājumus;
 - d) jauniem tehniskajiem paņēmieniem.

2. Komisija līdz ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 24 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem īstenošanas aktu nolūkā ieviest vienotus nosacījumus ekspluatācijas noteikumu īstenošanai attiecībā uz katru no Ia pielikumā minētajām darbībām.

Vienotie nosacījumi ekspluatācijas noteikumu īstenošanai atbilst labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošanai attiecībā uz Ia pielikumā uzskaitītajām darbībām, un tajos ņem vērā šo iekārtu veidu, tipu, lielumu un dzīvnieku blīvumu, katra dzīvnieku tipa ganāmpulka lielumu jauktās saimniecībās un ganībās bāzētu audzēšanas sistēmu īpatnības, ja dzīvniekus iekštelpu iekārtās audzē tikai sezonāli. Tajos iekļauj arī indikatīvu informāciju par jauniem tehniskajiem paņēmieniem, ja tāda ir pieejama.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 75. panta 2. punktā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde seko labāko pieejamo paņēmieni attīstībai un visu jauno vai atjaunināto vienoto nosacījumu attiecībā uz ekspluatācijas noteikumiem publikācijām, vai ir par to informēta.”;

41) direktīvas 72. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2) Tās informācijas veidu un formātu, kas jā dara pieejama saskaņā ar šā panta 1. punktu, kā arī informācijas sniegšanas biežumu nosaka saskaņā ar 75. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Īstenošanas lēmumu, ar ko nosaka tās informācijas veidu, formātu un biežumu, kas jā dara pieejama saskaņā ar šā panta 1. punktu, atjaunina, kad vien tas vajadzīgs un ne vēlāk kā ... [24 mēneši pēc grozās direktīvas spēkā stāšanās].”;

42) direktīvas 73. panta 1. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām daļām:

“Līdz 2028. gada 30. jūnijam un pēc tam reizi piecos gados Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā sniegts pārskats par šīs direktīvas īstenošanu. Ziņojumā iekļauj informāciju par darbībām, kuru sakarā LPTP secinājumi ir vai nav pieņemti saskaņā ar šīs direktīvas 13. panta 5. punktu, un ņem vērā inovācijas dinamiku, tostarp jaunus tehniskos paņēmienus, vajadzību pēc turpmākiem piesārņojuma novēršanas pasākumiem un Direktīvas 2003/87/EK 8. pantā minēto pārskatīšanu.

Minētajā ziņojumā ietver novērtējumu par nepieciešamību pēc Savienības rīcības, proti, vajadzību noteikt vai atjaunināt Savienībā saistošas minimālās prasības attiecībā uz emisiju robežvērtībām un noteikumiem par monitoringu un atbilstību attiecībā uz tām darbībām, kuras ietilpst iepriekšējā piecu gadu periodā pieņemto LPTP secinājumu attiecīgajās darbības jomās; minēto novērtējumu balsta uz šādiem kritērijiem:

- a) attiecīgo darbību ietekme uz vidi kopumā un uz cilvēka veselību;
- b) attiecīgajām darbībām piemērojamo labāko pieejamo tehnisko paņēmieni īstenošanas stadijā.”;

43) direktīvas 73. pantu groza šādi:

- a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija, izmantojot uz pierādījumiem balstītu metodiku un ņemot vērā nozares īpatnības, novērtē, vai ir vajadzība pēc Savienības rīcības nolūkā:

- a) visaptveroši pievērsties lopkopības, jo īpaši liellopu audzēšanas, radītajām emisijām Savienībā; un
- b) turpināt sasniegt globālās vides aizsardzības mērķi attiecībā uz produktiem, ko laiž Savienības tirgū, un to darīt, novēršot un kontrolējot lopkopības radītās emisijas, tādā veidā, kas atbilst Savienības starptautiskajām saistībām.

Komisija līdz 2026. gada 31. decembrim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par minētā novērtējuma galvenajiem konstatējumiem. Ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu.”;

b) pantā iekļauj šādu 4. punktu:

“4. Komisija pārskata:

- a) vajadzību kontrolēt emisijas no minerāleļļas un gāzes sauszemes un atkrastes izpētes un ieguves darbībām;
- b) vajadzību kontrolēt emisijas, kas rodas tādu ar enerģiju nesaistītu rūpniecisko minerālu apstrādē un ieguvē uz vietas, kurus izmanto rūpniecībā, kas nav būvniecība, kā arī vajadzību kontrolēt emisijas, kas rodas Savienībā no jauna veiktā rūdu apstrādē un ieguvē;
- c) vajadzību pārskatīt robežvērtību I pielikumā noteiktajām darbībām attiecībā uz ūdeņraža ražošanu ūdens elektrolīzes ceļā.

Šīs pārskatīšanas rezultātus Komisija iekļauj pirmajā no tiem ziņojumiem Eiropas Parlamentam un Padomei, kas paredzēti pirmajā punktā.”;

44) direktīvas 74. pantu aizstāj ar šādu:

“74. pants

Pielikumu grozījumi

1. Lai šīs direktīvas noteikumus varētu pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, Komisija saskaņā ar 76. pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz V pielikuma 3. un 4. daļas, VI pielikuma 2., 6., 7. un 8. daļas un VII pielikuma 5., 6., 7. un 8. daļas pielāgošanu šādai zinātnes un tehnikas attīstībai.
2. Pirms deleģētā akta pieņemšanas saskaņā ar šo pantu Komisija pienācīgi apspriežas ar ieinteresētajām pusēm.

Ne vēlāk kā deleģētā akta pieņemšanas laikā Komisija publisko attiecīgos pētījumus un analīzes, kas izmantotas saskaņā ar šo pantu pieņemtā deleģētā akta sagatavošanā.”;

45) direktīvas 75. pantu aizstāj ar šādu:

“75. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.”;

46) direktīvas 76. pantu aizstāj ar šādu:

“76. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 27.d pantā, 48. panta 5. punktā un 74. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 27.d pantā, 48. panta 5. punktā un 74. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 27.d pantu, 48. panta 5. punktu vai 74. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

47) direktīvas 77. un 78. pantu svītros;

48) direktīvas 79. pantu aizstāj ar šādu:

“79. pants

Sankcijas

1. Neskarot dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/99/EK*, dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.
2. Šā panta 1. punktā minētās sankcijas ietver administratīvus naudas sodus, kas pārkāpuma izdarītājiem iedarbīgi atņem ekonomiskos ieguvumus, kuri gūti no pārkāpumiem.

Attiecībā uz nopietnākajiem pārkāpumiem, ko izdarījusi juridiska persona, pirmajā daļā minēto administratīvo naudas sodu maksimālais apmērs ir vismaz 3 % no operatora gada apgrozījuma Savienībā tajā finanšu gadā, kas ir pirms gada, kurā šāds naudas sods tiek uzlikts.

Dalībvalstis var arī, vai alternatīvi, piemērot kriminālsodu, ja vien šāds sods ir tikpat iedarbīgs, samērīgs un atturošs kā šajā pantā minētais administratīvais naudas sods.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka sankcijās, kas noteiktas, ievērojot šo pantu, attiecīgā gadījumā pienācīgi ņem vērā šādus aspektus:
- a) pārkāpuma veids, smagums un apmērs;
 - b) pārkāpuma skartie iedzīvotāji vai vide, ņemot vērā pārkāpuma ietekmi uz mērķi panākt augstu cilvēka veselības un vides aizsardzības līmeni;
 - c) vai pārkāpums ir atkārtots vai arī ir vienreizējs.
4. Dalībvalstis bez liekas kavēšanās dara zināmus Komisijai 1. punktā minētos noteikumus un pasākumus un jebkurus turpmākus grozījumus, kas tos ietekmē.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību (OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.).”;

49) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“79.a pants

Kompensācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad, pārkāpjot valsts pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, ir nodarīts kaitējums cilvēka veselībai, skartajām personām ir tiesības par šo kaitējumu no attiecīgajām fiziskajām vai juridiskajām personām pieprasīt un saņemt kompensāciju.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts noteikumi un procedūras, kas attiecas uz kompensācijas prasībām, tiek izstrādāti un piemēroti tā, lai tie nepadarītu neiespējamu vai pārmērīgi neapgrūtinātu to, ka tiek īstenotas tiesības uz kompensāciju par kaitējumu, ko radījis pārkāpums, saskaņā ar 1. punktu.
3. Dalībvalstis var noteikt noilguma termiņus 1. punktā minēto kompensācijas prasību celšanai. Šādus termiņus nesāk skaitīt, pirms pārkāpums nav beidzies un persona, kas ceļ kompensācijas prasību, zina vai var saprātīgi sagaidīt, ka tā zinās, ka tai pārkāpuma rezultātā ir nodarīts kaitējums, kā minēts 1. punktā.”;

- 50) direktīvas I pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas I pielikumu;
- 51) iekļauj Ia pielikumu, kas izklāstīts šīs direktīvas II pielikumā;
- 52) direktīvas II pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas III pielikuma tekstu;
- 53) direktīvas III pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikumu;
- 54) direktīvas IV pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas V pielikumu;
- 55) direktīvas V pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas VI pielikumu;
- 56) direktīvas VI pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas VII pielikumu.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 1999/31/EK

Direktīvas 1999/31/EK 1. panta 2. punktu svīturo.

3. pants

Pārejas noteikumi

1. Attiecībā uz iekārtām, kuras veic I pielikumā minētās darbības, dalībvalstis 14. panta 1. punkta otrās daļas aa), bb) un h) apakšpunktu, 15. panta 4. un 6. punktu piemēro četru gadu laikā pēc tam, kad saskaņā ar 13. panta 5. punktu attiecībā uz iekārtas galveno darbību ir publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem, kuri publicēti pēc ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Attiecībā uz iekārtām, kurām atļauja pirmo reizi izdota pēc tam, kad saskaņā ar 13. panta 5. punktu attiecībā uz iekārtas galveno darbību ir publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem, kuri publicēti pēc ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], šā punkta pirmajā daļā minētos noteikumus piemēro no LPTP secinājumu publicēšanas dienas.

2. Attiecībā uz iekārtām, kuras veic I pielikumā minētās darbības un ietilpst direktīvas darbības jomā pirms ... [lūgums ievietot šīs direktīvas spēkā stāšanās datumu] un kuras ir ekspluatācijā ar saņemtu atļauju pirms ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], 14. panta 1. punkta otrās daļas a), b), ba) un d) apakšpunktu, 15. panta 1. punktu, 15. panta 5. punktu, 15.a pantu un 16. panta 4. punktu piemēro pēc atļaujas saņemšanas vai atjaunināšanas saskaņā ar 20. panta 2. punktu vai 21. panta 5. punktu, vai pēc atjaunināšanas četru gadu laikā pēc tam, kad saskaņā ar 13. panta 5. punktu attiecībā uz iekārtas galveno darbību ir publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem, kas publicēti pēc ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], vai līdz ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 12 gadiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], atkarībā no tā, kas ir agrāk.

Attiecībā uz iekārtām, kuras veic I pielikumā minētās darbības un ietilpst direktīvas darbības jomā pirms ... [lūgums ievietot šīs direktīvas spēkā stāšanās datumu] un kuru operatori pirms ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] ir iesnieguši pilnīgu atļaujas pieteikumu, ja vien minētās iekārtas sāk ekspluatēt ne vēlāk kā ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 12+22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], 4. panta 1. punkta otrās daļas a), b), ba), un d) apakšpunktu, 15. panta 1. punktu, 15. panta 5. punktu, 15.a pantu un 16. panta 4. punktu piemēro pēc atļaujas saņemšanas vai atjaunināšanas saskaņā ar 20. panta 2. punktu vai 21. panta 5. punktu, vai četru gadu laikā pēc tam, kad saskaņā ar 13. panta 5. punktu attiecībā uz iekārtas galveno darbību ir publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem, kas publicēti pēc ... [pirmā tā mēneša diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], vai līdz ... [pirmā tā mēneša diena, kurš seko 12 gadiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk.

Attiecībā uz iekārtām, kas veic I pielikumā minētās darbības un ietilpst direktīvas darbības jomā pirms ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena], 15. panta 3. punktu piemēro pēc atļaujas atjaunināšanas četru gadu laikā pēc tam, kad saskaņā ar 13. panta 5. punktu attiecībā uz iekārtas galveno darbību ir publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem, kas publicēti pēc ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], vai saņemšanas pēc minēto secinājumu publicēšanas, vai pēc atļaujas atjaunināšanas saskaņā ar 21. panta 5. punktu, vai līdz ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 12 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], atkarībā no tā, kas ir agrāk.

Līdz pirmajā, otrajā un trešajā daļā norādītajam attiecīgajam piemērošanas datumam, minētajās daļās minētās iekārtas, kuras ietilpst Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā tajā redakcijā, kas ir spēkā ... [diena pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā], atbilst Direktīvai 2010/75/ES minētajā redakcijā.

3. Attiecībā uz iekārtām, kuras neietilpst direktīvas darbības jomā pirms ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena] un kuras veic I pielikuma 2.3. punkta aa) apakšpunktā minētās darbības un tā paša pielikuma 6.2. punktā minēto tekstilšķiedru vai tekstilmateriālu galīgo apdari, un kuras ir ekspluatācijā pirms ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], dalībvalstis piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 14. panta 1. punkta otrās daļas aa), bb) un h) apakšpunktu, 15. panta 4. punktu un 15. panta 6. punktu, četru gadu laikā pēc ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].
4. Attiecībā uz iekārtām, kuras neietilpst Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā pirms ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena] un kuras veic I pielikuma 1.4. punktā, 2.3. punkta b) apakšpunktā, 2.3. punkta ba) apakšpunktā, 2.7. un 3.6. punktā minētās darbības, dalībvalstis piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 14. panta 1. punkta otrās daļas aa), bb) un h) apakšpunktu, 15. panta 4. punktu un 15. panta 6. punktu, četru gadu laikā pēc tam, kad saskaņā ar 13. panta 5. punktu attiecībā uz iekārtas galveno darbību ir publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem, vai līdz ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 10 gadiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], atkarībā no tā, kas ir agrāk.

Līdz pirmajā daļā norādītajam attiecīgajam piemērošanas datumam, iekārtas, kuras minētas pirmajā daļā un kuras ietilpst Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā tajā redakcijā, kas ir spēkā ... [diena pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā], atbilst minētajai Direktīvai 2010/75/ES minētajā redakcijā.

Attiecībā uz iekārtām, kurām atļauja pirmo reizi izdota pēc tam, kad saskaņā ar 13. panta 5. punktu attiecībā uz iekārtas galveno darbību ir publicēti lēmumi par LPTP secinājumiem, kuri publicēti pēc ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, to atļauju izdošanai piemēro no LPTP secinājumu publicēšanas dienas.

5. Attiecībā uz iekārtām, kas veic Ia pielikumā minētās darbības, dalībvalsts normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, piemēro:
- a) četrus gadus laikā pēc 70.i panta 2. punktā minētā īstenošanas akta stāšanās spēkā, ja iekārtas jauda ir 600 LLV vai lielāka;
 - b) piecus gadus laikā pēc 70.i panta 2. punktā minētā īstenošanas akta stāšanās spēkā, ja iekārtas jauda ir 400 LLV vai lielāka;
 - c) sešus gadus laikā pēc 70.i panta 2. punktā minētā īstenošanas akta stāšanās spēkā, attiecībā uz visām citām iekārtām, uz kurām attiecas Ia pielikums.

Līdz pirmajā daļā norādītajam attiecīgajam piemērošanas datumam, iekārtas, kuras minētas pirmajā daļā un kuras ietilpst Direktīvas 2010/75/ES darbības jomā tajā redakcijā, kas ir spēkā ... [diena pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā], atbilst Direktīvai 2010/75/ES minētajā redakcijā.

6. Atkāpes, ko kompetentā iestāde piešķirusi saskaņā ar 15. panta 4. punktu pirms ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], paliek spēkā līdz brīdim, kad kompetentā iestāde atkārtoti novērtē, vai atkāpe ir pamatota saskaņā ar 15. panta 4. punktu. Atkārtotu novērtēšanu veic četrus gadus no ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] vai kā daļu no atļaujas nosacījumu pārskatīšanas saskaņā ar 21. pantu, atkarībā no tā, kas ir agrāk.
7. Atkāpes attiecībā uz jaunu tehnisko paņēmieni testēšanu un izmantošanu, kuras kompetentā iestāde piešķirusi saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 15. panta 7. punktu tādā redakcijā, kas ir spēkā ... [diena pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], pirms ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], paliek spēkā līdz lēmumā, ar ko piešķir atkāpi, norādītā laikposma beigām. Pēc konkrētā laikposma tehniskā paņēmiena testēšanu pārtrauc, vai arī darbībai jāsasniedz vismaz ar LPTP saistītie emisiju līmeņi.

4. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz ... [tā mēneša pirmā diena, kurš seko 22 mēnešiem pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*

I PIELIKUMS

Direktīvas 2010/75/ES I pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1.4. punktu aizstāj ar šādu:

“1.4. Šādu materiālu gazificēšana, sašķidrināšana vai pirolīze:

- a) ogles,
- b) cits kurināmais iekārtās, kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauka ir 20 MW vai lielāka.”;

b) pielikuma 2.3. punktu aizstāj ar šādu:

“2.3. Melno metālu pārstrāde:

- a) karsto velmētavu ekspluatācija ar jaudu, kas lielāka par 20 tonnām neapstrādāta tērauda stundā;
- aa) auksto velmētavu ekspluatācija ar jaudu, kas lielāka par 10 tonnām neapstrādāta tērauda stundā;
- b) tādu kalvju ekspluatācija, kurās izmanto āmurus ar enerģiju, kas ir lielāka par 50 kilodžouliem uz vienu āmuru;
- ba) tādu kalvju ekspluatācija, kurās izmanto kalšanas preses ar spēku, kas pārsniedz 30 megaņūtonus (MN) uz vienu presi;
- c) metāla aizsargpārklājumu uzkausēšana ar jaudu, kas lielāka par 2 tonnām neapstrādāta tērauda stundā.”;

c) pielikumā iekļauj šādu punktu:

“2.7. Bateriju ražošana, kas nav tikai montāža, ar ražošanas jaudu 12 000 tonnu bateriju elementu (katodu, anodu, elektrolītu, atdalītāju, apvalku) vai vairāk gadā.”;

d) pielikuma 3.5. punktu aizstāj ar šādu:

“3.5. Keramikas izstrādājumu ražošana, tos apdedzinot, – jo īpaši dakstiņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, akmensmasas izstrādājumu vai porcelāna izstrādājumu ražošana

a) ar ražošanas jaudu, kas lielāka par 75 tonnām dienā; un/vai

b) ar krāsns ietilpību lielāku par 4 m³ un krāsns krāvuma blīvumu lielāku par 300 kg/m³.”;

e) pielikumā iekļauj šādu punktu:

“3.6. Šādu rūdu ieguve, tostarp apstrāde uz vietas (piemēram, smalcināšana, lieluma kontrole, bagātināšana un uzlabošana), rūpnieciskā mērogā:

metālus saturošas rūdas, arī boksīts, hroms, kobalts, varš, zelts, dzelzs, svins, litijs, mangāns, niķelis, pallādijs, platīns, alva, volframs un cinks.”;

f) pielikuma 4.2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) tādu gāzu iegūšana kā amonjaks, hlors vai hlorūdeņradis, fluors vai fluorūdeņradis, oglekļa oksīdi, sēra savienojumi, slāpekļa oksīdi, ūdeņradis, izņemot tādu ūdeņradi, kas ražots, izmantojot ūdens elektrolīzi, sēra dioksīds, karbonilhlorīds;”;

g) pielikuma 5.3. punktu aizstāj ar šādu:

“5.3. a) Nebīstamo atkritumu apglabāšana ar jaudu virs 50 tonnām dienā, kurā iesaistīta viena vai vairākas šādas darbības (un izņemot darbības, uz kurām attiecas Padomes Direktīva 91/271/EEK*):

- i) bioloģiskā apstrāde (piemēram, anaerobā noārdīšana vai līdzdigestācija);
- ii) fizikāli ķīmiska apstrāde;
- iii) atkritumu priekšapstrāde pirms incinerācijas vai līdzincinerācijas;
- iv) pelnu un izdedžu apstrāde;
- v) metāla atkritumu (arī elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu un nolietotu transportlīdzekļu un to sastāvdaļu) apstrāde smalcinātājos.

b) Resursu atgūšana no nebīstamiem atkritumiem vai nebīstamu atkritumu resursu atgūšana apvienojumā ar likvidēšanu, ar jaudu virs 75 tonnām dienā, kurā iesaistīta viena vai vairākas šādas darbības, izņemot Direktīvas 91/271/EEK aptvertās darbības:

- i) bioloģiskā apstrāde (piemēram, anaerobā noārdīšana);
- ii) atkritumu priekšapstrāde pirms incinerācijas vai līdzincinerācijas;
- iii) pelnu un izdedžu apstrāde;
- iv) metāla atkritumu (arī elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu un nolietotu transportlīdzekļu un to sastāvdaļu) apstrāde smalcinātājos.

Ja vienīgā veiktā atkritumu apstrādes darbība ir anaerobā noārdīšana, šādas darbības jaudas robežvērtība ir 100 tonnas dienā.

* Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.).”;

h) pielikuma 6.2. punktu aizstāj ar šādu:

“6.2. Tekstilšķiedru vai tekstilmateriālu priekšapstrāde (piemēram, mazgāšana, balināšana, merserizācija), krāsošana vai galīgā apdare, ja apstrādes jauda pārsniedz 10 tonnas dienā.”;

i) pielikuma 6.5. punktu aizstāj ar šādu:

“6.5. Dzīvnieku liemeņu vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu likvidēšana vai reciklēšana, ja apstrādes jauda pārsniedz 10 tonnas dienā.”;

j) pielikuma 6.6. punktu aizstāj ar šādu:

“6.6. Ūdens elektrolīze ūdeņraža ražošanai, ja ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas dienā.”.

II PIELIKUMS

“Ia PIELIKUMS

70.a pantā minētās darbības

Iekārtas ietilpst šā pielikuma darbības jomā, ja tās pieder vienai vai vairākām no turpmāk minētajām darbības kategorijām:

1. Cūku audzēšana ar jaudu 350 LLV vai vairāk, izņemot audzēšanas darbības, ko veic saskaņā ar bioloģiskās ražošanas režīmiem atbilstīgi Regulai (ES) 2018/848, vai ja dzīvnieku blīvums ir mazāks par 2 LLV/ha un tos izmanto tikai noganīšanai vai lopbarības audzēšanai, vai lai iegūtu barību dzīvnieku barošanai, un dzīvniekus lielu daļu laika gadā tur āra apstākļos vai sezonāli tur āra apstākļos.
2. Tikai dējējvistu audzēšana ar jaudu 300 LLV vai vairāk, vai tikai citu mājputnu kategoriju audzēšana ar jaudu 280 LLV vai vairāk. Iekārtās, kurās audzē dažādus mājputnus, tostarp dējējvistas, robežvērtība ir 280 LLV, un jaudu aprēķina, izmantojot 0,93 kā svēruma koeficientu* dējējvistām.
3. Jebkādas cūku vai mājputnu kombinācijas audzēšana ar jaudu 380 LLV vai vairāk, izņemot cūku audzēšanu iekārtās, kuras darbojas saskaņā ar bioloģiskās ražošanas režīmiem atbilstīgi Regulai (ES) 2018/848 vai kurās dzīvnieku blīvums ir mazāks par 2 LLV/ha un tos izmanto tikai noganīšanai vai lopbarības audzēšanai, vai lai iegūtu barību dzīvnieku barošanai, un kurās dzīvniekus lielu daļu laika gadā tur āra apstākļos vai sezonāli tur āra apstākļos.

Iekārtas LLV līmeni aprēķina, izmantojot šādas konversijas likmes:

Cūkas:

Vaislas sivēnmātes ≥ 50 kg ... 0,500

Sivēni ≤ 20 kg ... 0,027

Citas cūkas ... 0,300

Mājputni:

Broileri ... 0,007

Dējējvistas ... 0,014

Tītari ... 0,030

Pīles ... 0,010

Zosis ... 0,020

Strausi ... 0,350

Citi mājputni ... 0,001

* Svēruma koeficients dējējvistām ir aprēķināts, pārējiem mājputniem piemērojamo robežvērtību (280 LLV) dalot ar dējējvistām piemērojamo robežvērtību (300 LLV). Tas ir $280/300 = 0,93$ (noapaļojot).”

III PIELIKUMS

“II PIELIKUMS

Principi, kas jāievēro, piešķirot 15. panta 5. punktā minēto atkāpi

Atkāpēs, kas paredzētas saskaņā ar 15. panta 5. punktu, ievēro tālāk izklāstītos principus.

1. Izmaksas

- 1.1. 15. panta 5. punktā minētās izmaksas ir izmaksas par atbilstību ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistītajiem emisiju līmeņiem, un tās ietver gan kapitālizmaksas, gan darbības izmaksas. Plašākas sociālās vai ekonomiskās izmaksas neiekļauj.
- 1.2. Izmaksu izvērtējums ir kvantitatīvs, un to pamato ar kvalitatīvu novērtējumu.
- 1.3. Izvērtējumā vērā ņemtās izmaksas:
 - a) atspoguļo neto vērtības izmaksas, no kurām atskaitīti jebkādi finansiālie ieguvumi no labāko pieejamo tehnisko paņēmienu piemērošanas;
 - b) ietver izmaksas par piekļuvi finanšu kapitālam, kas vajadzīgs, lai finansētu labākos pieejamos tehniskos paņēmienus;
 - c) aprēķina, izmantojot diskonta likmi, lai ņemtu vērā atšķirības monetārajā vērtībā laika gaitā.
- 1.4. Pieteikumā uz atkāpi skaidri norāda izmaksu avotu un to aprēķināšanai izmantotās metodes, arī 1.3. punkta c) apakšpunktā minēto diskonta likmi un ar izmaksu izvērtējumu saistīto nenoteiktību aplēsi.

1.5. Operatora izvērtētās izmaksas novērtē kompetentā iestāde, balstoties uz informāciju no citiem avotiem, piemēram, tehnoloģiju nodrošinātājiem, recenzētiem pētījumiem, ekspertu slēdzieniem vai datiem no citām iekārtām, kurās nesen ieviesti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni.

2. Vides ieguvumi

2.1. 15. panta 4. punktā minētie vides ieguvumi ir vides ieguvumi no atbilstības panākšanas ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistītajiem emisiju līmeņiem.

2.2. Vides ieguvumu izvērtējums ir kvantitatīvs (naudas izteiksmē), un to pamato ar kvalitatīvu novērtējumu. Ja pieejamas, izmanto noteiktās piesārņotāju nodarītā kaitējuma izmaksas.

2.3. Vides ieguvumu izvērtējumā ņem vērā diskonta likmi, ko piemēro jebkādiem naudas izteiksmē izteiktiem ieguvumiem un kas palīdz atspoguļot sabiedrisko vērtību atšķirības laika gaitā.

2.4. Pieteikumā uz atkāpi skaidri norāda vides ieguvumu informācijas avotu un vides ieguvumu aprēķināšanai izmantotās metodes, arī 1.3. punkta c) apakšpunktā minēto diskonta likmi un ar vides ieguvumu izvērtējumu saistīto nenoteiktību aplēsi.

2.5. Operatora izvērtētos vides ieguvumus novērtē kompetentā iestāde, balstoties uz ekspertu slēdzienu vai datiem no citām iekārtām, kurās nesen ieviesti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni.

3. Izmaksu nesamērīgums salīdzinājumā ar vides ieguvumiem

3.1. Lai noteiktu, vai pastāv nesamērīgums, izmaksas par atbilstības panākšanu ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem saistītajiem emisiju līmeņiem salīdzina ar ieguvumiem no šādas atbilstības.

3.2. Salīdzināšanas mehānismā iekļauj šādus elementus:

- a) metode, kā rīkoties ar nenoteiktībām izmaksu un vides ieguvumu izvērtēšanā,
- b) norāde par starpību, par kādu izmaksām būtu jāpārsniedz vides ieguvumi.”.

IV PIELIKUMS

Direktīvas 2010/75/ES III pielikumu groza šādi:

a) 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Mazāk kaitīgu vielu, tostarp mazāk citu vielu, kas rada ļoti lielas bažas, izmantošana;”;

b) 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Tehnoloģiskie sasniegumi, tostarp digitālie rīki, un izmaiņas zinātnes atziņās un atklājumos;”;

c) 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Procesā izmantojamo izejvielu, arī ūdens, patēriņš un īpašības, resursefektivitāte, atkalizmantošana un dekarbonizācija;”;

d) 10. punktu aizstāj ar šādu:

“10. Nepieciešamība novērst vai līdz minimumam samazināt emisiju kopējo ietekmi uz vidi, tostarp bioloģisko daudzveidību, un ietekmes uz vidi risku;”;

e) 11. punktu aizstāj ar šādu:

“11. Nepieciešamība novērst negadījumus un samazināt to nevēlamo ietekmi uz vidi un cilvēka veselību;”.

V PIELIKUMS

Direktīvas 2010/75/ES IV pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“1. Pēc iespējas agrīnākā lēmuma pieņemšanas stadijā vai, vēlākais, tiklīdz pamatoti iespējams šādu informāciju sniegt, sabiedrību informē ar publiskiem paziņojumiem un tīmekļa lapā par šādiem jautājumiem.”;

b) pielikuma 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Pirms lēmuma pieņemšanas attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem ir agrīna un reāla iespēja izteikt kompetentajai iestādei komentārus un viedokļus.”;

c) pielikuma 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Dažādajos lemšanas posmos paredz pieņemamus termiņus, tādējādi atvēlot pietiekami daudz laika sabiedrības informēšanai un ļaujot attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem sagatavoties un efektīvi piedalīties vides lēmumu pieņemšanā saskaņā ar šo pielikumu.”.

VI PIELIKUMS

Direktīvas 2010/75/ES V pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 3. daļas 8. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Operators bez liekas kavēšanās informē kompetento iestādi par automātisko mērīšanas ierīču pārbaūžu rezultātiem.”;

b) pielikuma 3. daļas 10. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Neņem vērā dienas, kurās vairāk nekā trīs stundas vidējās vērtības nav ticamas automātiskās mērīšanas sistēmas darbības traucējumu vai tehnisko apkopju dēļ. Ja gada laikā šādu iemeslu dēļ vairāk nekā desmit dienu mērījumu rezultāti nav vērā ņemami, kompetentā iestāde prasa, lai operators bez liekas kavēšanās veic atbilstīgus pasākumus automātiskās mērīšanas sistēmas uzticamības uzlabošanai.”.

VII PIELIKUMS

Direktīvas 2010/75/ES VI pielikumu groza šādi:

Pielikuma 6. daļas 1.2. punktu aizstāj ar šādu:

“1.2. Visu piesārņotājvielu, tostarp dioksīnu un furānu, paraugu ņemšanu un analīzi, kā arī automātisko mērīšanas sistēmu kvalitātes nodrošināšanu un kalibrēšanu veic saskaņā ar CEN standartiem. Ja CEN standarti nav pieejami, izmanto ISO, valstu vai citus starptautiskos standartus, kas nodrošina, ka iegūtajiem datiem ir līdzvērtīga zinātniskā kvalitāte. Tas attiecas arī uz tās laboratorijas kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, kura veic paraugu ņemšanu un analīzi. Automātiskās mērīšanas sistēmas pārbauda, vismaz reizi gadā veicot paralēlus mērījumus ar standartmetodēm.”.
